

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office of Chicago, Illinois, under Act of March 3, 1879.

Metai XXIII

CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS, 2 d. SAUSIO (JANUARY), 1914 M.

No. 1

POLITISKOS ŽINIOS.

MEXIKO.

Pereitą savaitę mieste Mexike gauta žinia, kad generolas Mercada su savo kareiviais, stovėjusiais prie Ojinaga, persikėlė į Jungtinių Valstijų pusę, bet patvirtinimo tos žinios nėra; ji turbūt neteisinga, nes jeigu ištikro generolas Mercada būtų perėjęs į Jungtines Valstijas, apie tai žinias turėtų visi Jungtinės Valstijos leidžiamieji laikraščiai.

Generolas Villa jau su savo kariautojais ištraukė iš Chihuahua į šiaurį, bet visgi ilgai negali prisigriebti į Ojinaga, nesiskubina mušiti su Huertos generolu.

Jungtinių Valstijų konsulus, pildydamas savo valdžios pareigą, atsilankė pas generolą Villą ir darė jam užmetinėmus, kad jis savo žodžiu nelaiko. Jis pažadėjo netrukdyti iškeliavimui iš Chihuahua ispanams, o vienok sulaukė moteris su vaikais.

Pereitą savaitę mazi mušiai buvo vėl aplinkinėse Tampico. Revoliucionieriai taipgi garsina, kad jį j rankas vėl pakliuvo miestą Torreon, bet patvirtinimo tos žinios nėra; tiek žinia, kad Torreon aplinkinėse buvo mušiai. Iš abiejų pusių mušėsi 12,000 vyrų. Revoliucionieriai garsina, kad buvęs mieste Huertos garzonas pasidavė, bet apie tai patvirtinančių iš šaltinių žinių nėra. Miestą Torreon buvo paėmę revoliucionieriai, bet ji nuo jų paskui atėmė Huertos kariuomenė.

Mėginta taikyti revoliucionierius su Huerta, bet sutaukti nepasisekė, nes jie reikalauja jų pripažinimo ir prasišalinimo iš Mexiko Huertos. Jie nesutinka, kad pasitrauktų Huerta, prezidento vietą užimtų koks nors jo ministeris. Tarp kitko, revoliucionieriai reikalauja, kad jiems būtų išduoti Huertos šalininkai ir kad pilnai būtų pripažinta jų valdžia. Toliau reikalauja, kad būtų sugrąžinta konstitucija, nes mat ji dabar panaikinta, kraštą kaip diktatorių, be tautos atstovų valdo Huerta su savo valdininkais. Jie taipgi reikalauja padalinimo tarp gyventojų didelių žemės plotų, kokių daugumas prieguli svetimų kraštų kompanijoms. Visuotinio balsavimo renkant naują prezidentą ir kitus augstus valdininkus.

Jeigu Huerta šitokių išlygų nepriims, generolas Villa užtikrina, jog revoliucionieriai iš visų kraštų trauksią į Mexiko miestą ir jį paimsia.

Jungtinių Valstijų konsulus mieste Tampico persėgėjo tenai gyvenančius amerikonus, kad jie nesikištų visai į mušius Huertos kariuomenės su revoliucionieriais, kad nesilaikytų nei vienos pusės, nes, besikišdami, užsitrauktų piktumą ir kerštą vieni, ar kiti.

Amerika, nenorėdama, kad kas nors kištųsi į Mexiko revoliuciją, apsiėmė ginti Mexike gyvenančius kiti kraštų piliečius. Bet toki pažadėjimai pasirodė tušti žodžiai, nes kaipgi nuo skriaudų galima ką nors apginti, neturint ten kariuomenės, kur skriauda kam daroma. Neįstaba todėl, jeigu kiti kraštai, juo toliau, juo didesni rodo nekantrumą ir reikalauja geresnio savo piliečių apgynimo Mexike, kitaip paturs teisę pasirūpinti savo piliečių apgynimu, siųsti Mexikan kariuomenę, nors Amerikai gal tas nepatiktų. Anglija jau Honduras, prie pietinių Mexiko rubežių, ant kranto išdėdino 600 savo karių, ko taip nusigando tuli Jungtinių Valstijų politikieriai, kad užsienio ministeris Bryan turėjo teisinti, jog pasielgimas Anglijos neužgana Monroe doktrinos; jog Anglija prie Mexiko rubežiaus atsiuntė kariuomenę vien tik tvarką daboti ir neleistų Bulgarijai laisvės visų apkaltinimų, bet gal ministeris Bryan todėl

teisina Anglijos pasielgimą, kad jai negali uždrausti siųsti ten savo kariuomenę, kur Anglijos reikalų gynimui ji gali but reikalinga.

Huerta, numanėdamas, kad be Jungtinių Valstijų pagalbos revoliucionieriai jo neįveiks, stengiasi susitarti su svarbiausiu Amerikos priešu — Japonija. Jis išsiuntė į Tokio buvusį užsienio ministerį De la Barra neva išreikšti padėką už dalyvavimą Japonijos apvaikščiojime šimtmetinių sukaktuvių susitvėrimo iš buvusios Ispanijos valdybos nepriegulmingos Mexiko revoliucijos, kuri seniau buvo daug didesnė negu dabar, nes didelį jos smūtą paveržė Jungtinės Valstijos, bet ištikro su mieriu su Japonija užmegsti ankstesnius ryšius, o dabar laikas tinka susiristi prieš svarbiausią abiejų kraštų priešą — prieš Jungtines Valstijas.

De la Barra su kitais specialiais pasiuntiniais pirmą Kalėdų dieną atsilankė pas Japonijos cėsorius, kur tapo labai širdingai priimtas. Jam važinėjant į cėsoriaus rūmą, susirinkę ant gatvių japonai entuziastiskai jį sveikino, šūkavdami pagyrimus Mexikai ir niekindami Jung. Valstijas. Cėsorius apdovanojo Huertos pasiuntinį augštu orderiu. Užtai atsiųgindamas, Amerikos kariškio laivyno vadovas ant savo kariškio laivo pasisvečiuoti užkvietė augstus Mexiko revoliucionierių valdininkus, kuriuos širdingai priėmė.

Po tam pas Jungtinių Valstijų užsienio ministerį Bryan atsilankė Japonijos ambasadorius Baronas Chinda. Jis, rodo, ikalbino, jog atsilankymas specialio Mexiko pasiuntinio Japonijai neturi didelės svarbos, bet toki užtikrinimai nevisuomet buvo teisingi. Paslapti tarp tautų susitarimai visuomet buvo slepiami. Bet ir čia Japonijos ambasadorius reikalavo, kad Jungtinės Valstijos apgintų Mexike gyvenančius japonus. Jeigu to nedarytų, nors Japonija yra tolima, pati tuom užsiimti turėtų. Bet kaip ji galėtų ginti Mexike gyvenančius japonus? Turėtų ten siųsti savo kariuomenę gelbėti sau prielankų Huerta, bet ne revoliucionierius, nes jie prielankūs Japonijos priešui, taigi Jungtinėms Valstijoms. Japonijai pritarė ir Europos tautos, kurios daug žudo dėl netvarkės Mexike. Pasiuntimas Mexikan Japonijos kariuomenės ir parėmimas Huertos turėtų tuoj karą pagimdyti Amerikos su Japonija. Kaip toksai karas pasibaigtų, kaip ilgai jis trauktųsi, sunku įspėti. Nors Japonijos kariškas laivynas ir silpnas, bet užtai jos žemės kariuomenė daug tvirtesnė ir geriau išlavinta. Japonijai turėtų padėti su ja susiriusi atsigynimui, turinti dvigubai drudesnį už Ameriką laivyną ir pulkai liuosnorių iš ispaniškų republikų. Jungtinėms Valstijoms, turbūt, nieks nepadėtų, nes šiądien jos draugų niekur neturi, už tai turi daug pavydinčių.

Del ty tai priežasčių prezidentas Wilson ir nežino, ką remti Mexike ir kaip revoliuciją stabdyti. Kiekvienas įsikšimas yra pavojingas, nors nemažiau pavojingas ir nesikišimas.

Del ty tai priežasčių prezidentas Wilson ir nežino, ką remti Mexike ir kaip revoliuciją stabdyti. Kiekvienas įsikšimas yra pavojingas, nors nemažiau pavojingas ir nesikišimas.

Del ty tai priežasčių prezidentas Wilson ir nežino, ką remti Mexike ir kaip revoliuciją stabdyti. Kiekvienas įsikšimas yra pavojingas, nors nemažiau pavojingas ir nesikišimas.

BALKANŲ PUSSALIS.

Bulgarijot atsiuvo rinkimai parlamento atstovų. Išrinkta dauguma Austrijos šalininkų, o Rusijos priešių. Dėlto tai pasitraukė nuo vietos užsienio ministeris. Manoma, kad pasitrauks visa ministerija.

Vėl užimė didesni nesutikimai Grekijos su Bulgarija dėl primetinėjimų Grekijai persekiojimų Macedonijot gyvenančių bulgarų. Grekija atsisakė į didžiausias Europos tautas su pasiskundimu ant Bulgarijos ir reikalauja, kad jos priverstų Bulgariją liautiesi visų apkaltinimų, bet kiti kraštai nenorį kištis, mokyklų inspektorius Mykolos

nes nežino, kiek teisybės yra bulgarų apkaltinimuose; turėtų užsiimti tyrinėjimais, o pati Grekija, kaip parodė jos pasielgimas su tarptautiška komisija, norėdama iširti teisingumą laike karą papildytų žiaurumų, tos komisijos visai priimti nenorėjo.

Austrijos sostinė gauta žinia, kad Serbijos kariuomenė užėmė keturis miestelius tarptautiškos komisijos pripažintus nepriegulmingai Albanijai. Žinoma, iš ty be pamato užimti plotų kariuomenė turės pasitraukti; jeigu Rusija, Francuzija ir Anglija tuos plotus sutiktų palikti Serbijai, bet jai juos pasilaikyti neleid Austrija ir Italija, o jas tame turės paremti Vokietija.

ŠIAURINĖ AFRIKA.

Šiaurinėj Afrikoj, Morokko sulatanė, francuzų užimtoji dalį jau beveik ramu, bet užtai ispanų užimtoji dalį karas nepasiliovė. Kruvini susirėmimai su gėnanciais savo kraštą maurais nuolatai pasitaiko. Ispanai turi laikyti suviršum 10,000 karių, ir tas nemažai pinigų suėda. Ispanija, nors seniau buvo turtingiausia ant žemės tauta, jos rankose buvo veik visos aukso kasyklos, šiądien pinigų neturi. Ispanija gavo neturtingą Morokko dalį, kuri gal ir neverta ty pinigų, kokius karui reikia išleisti, bet, karą pradėjusi, negali sustoti, nors prieš karą Ispanijos gyventojai protestuoja.

Karui su maurais Afrikoj ispanai pasidirdino kelis grolaivius Paryžiu, kurie mušiuose padeda, bet suvaldymui sukėlimo orlaiviu nepakanka; kad mušiuose ir krutu daug daugiau maurų negu ispanų, bet sukilėliai ginklų nepada ir nemano pasiduoti.

Ispanijos valdžia pramoningiausiai, bet užtai neramiausiai savo provincijai Katalonijai pripažino autonomiją. Provincija, tikrų ispanų apgyventa, valdysis pati, bet bus po Ispanijos globa. Panašios autonomijos reikalauja ir trys baskų provincijos. Baskai yra visai kitokios kilmės negu ispanai. Jų vis daugiau, neužgandintų iš ispanų valdymo budo, nešdinasi į Pietinę Ameriką, o Baskų provincijos skaitlius ir eina mažyn, kitur išsėdinusius baskų vietas užima ispanai, francuzai arba kitoki svetintautai, nes kraštas tas gana turtingas, jame yra didelės geležies kasyklos. Dabar baskų jų žemėje jau mažiau negu milijonas žmonių, o ir tas skaitlius eina vis mažyn.

IŠ LIETUVOS.

VILNIUS.

— Vilniaus pravoslavų arcievykupas Agafangelas įsėję į sinodą Vilniaus rusų monarchistų organizacijų susirinkimui neleist Vilniuje universiteto steigti, bet pasirūpinti įkurti ketvirtą pravoslavų akademiją, kurios tikslas būtų — kovoti su šios šalies katalikų ir lenkinim. Sinodas šį sumanymą priėmė prielankiai. Nepasieję tačiau pats šio klausimo risti, bet pavėdė visa sumanymą savo mokslo komitetui pirma išnagrinėti, o paskui interkti paeiliui kam reikia, t. y. ministerijai Tarybai, V Duma ir V Tarybai.

— Darbininkų apdraudimo dr. jos valdyba busianti Vilniuje, o ne Baltostogėje. Taip bent darė dar tyčia Peterburge suaukta Taryba, kurioje dalyvavo Vilniaus miesto pirmininkas Venskislavskis, o is Karino — Medemas.

— Lietuvos žinios —

— Mirė gatvėje staiga Vilniaus mokslo apygardos liaudies mokyklų inspektorius Mykolos

Kamienskis, eidamas šv. Jurgio prospektu.

— Rugiagėlės diena, buvusi šv. Mykolo diena, davė geroką pelną lenkų Pavargėlių Globos komitetui. Iš viso iš ty gėlių pardavimo gauta tą dieną 7,046 rub. 21 kap. — 103,523 įvairiais pinigais. Be to dar ankų gauta 52 r. 3 k. Išlaidų buvo 1,522 rub. 67 k. Taigi gryo pelno reko komiteto globiamoms lenkų įstaigoms 5,575 r. 57 k.

— Augstosios mergaičių gimnazijos direktorius Lavrovas paskirtas Peterburgo antrosios realinės mokyklos direktorium.

— Kariuomenės naujokų buvo laukiama šį rudenį iš Vilniaus miesto 433 krikščionis ir 531 žydai. Iš krikščionių reikėjo įrašyti kariuomenėn 206 žm., tačiau kai kuriems neatėjus, kitus gi paliovusavus dėl jų netikumo — neprinkta krikščionių naujokų 31 žmogaus. Iš šaukiamųjų 531 žydų nestojų rinkimuosna 104, kurių tėvai nutesta užmokoje po 300 rb. pabaudos. Visus kitus paėmė kariuomenėn.

— Vilnis —

— ARMĖNIŠKIS, Vilniaus gub. Ikišiol buvo čia tik viena pradinė mokykla, bet dabar atidarė dar tris mokyklas. Mokytojai visur rusai. Žmonės nelabai nori vaikų mokyklon siuntinėti.

— STAKLIŠKĖS, Trakų apskr. Yra čia viena liaudies mokykla. Mokytojai abu rusai, nors vienas jų ir moka lietuviškai, bet labai mažai vaikus lietuviškai temokina.

— Lietuvos žinios —

— NEMONAITIS, Trakų apskr. Nemonaitių buvo pirmas susirinkimas "Ryto" draugijos skyriaus. Išrinkta valdyba. Nutarta įsteigti vakarinius kursus suaugusiems. Prašynas jau paduotas. Narių priimta apie 30.

— Valdyba išrinkti: pirmininku — kun. Baltuska, jo padėjėju — L. Sasnauskas, sekretorium — Z. Daukševičaitė, išdinknu — T. Ceplikas, narių patarėju — V. Galkauskas. Revizijon: K. Dundys, K. Bakytė, K. Vaitulevičius.

— Buvo ir blaivininkų susirinkimas. Paskaityta iš "Vienybės", apie Milano blaivininkų suvažiavimą ir iš "Aušros" — "Alkoholis ir girtuoklystė". Taip pat buvo svarstomi kai kurie blaivybės reikalai.

— St. B.

— ČEKŲ SODŽIUS, Vileikos ap. Čia einančius per mišką valstiečius Bobrą ir Seiką užpuolė vilkas ir ėmė juos draskyti. Vienas iš užpuiltyjų, turėdamas storą lazda, nenusigandęs, ėmė totį ja vilką, kol visai jį užmušė. Kadangi bijoma, jog vilkas galėjęs būti pagėdes, abudu jo apdraskytą valstiečių atgabeno Vilniaus Dr. Orlovskio ligoninėn.

— Vilnis —

— MALĖTAI, Vilniaus ap. Lig atvažiavimo Malėtuosna kunigo kam. Dovydaičio buvo ramu ir miela. Bet jam 1911 m. atvažiavus, po jo rūpesniu sumiruzdo sulenkėję lietuviai kištis į bažnyčią ir reikalauti sau pamaldy, kurias ir pasisekė įvesti kas adoracijos nedėliu. Malėtu parapijonų 7 tukst., bet lenkų su mažais vaikais susirašė apie 5 šimtai.

— Bet gi Malėtu lenkų lenkais negalima vadinti, nes jų kalba visai nelenkiška, būten: susidedanti iš rusų kalbos, žydų, lietuvių ir iš dalies lenkų, kurie ir sudaro jau-gi naują kalbą.

— Iskarto dar klausydavo lenkiško pamokslą, bet dabar klausančių skaitlius mažėja. Galų-galų tikimės — lietuviai paims viršų.

— B. Kaimynas.

— Rygos Garsas —

— Lietuvos žinios —

KAUNO GUBERNIJA.

KAUNAS.

— Vidurinių reikalų ministeris patvirtino Kauno miesto Tarybos nutarimą vasario 19 d. užtraukti 99,400 rublių paskolos miesto kanalizacijos ir vandentvarkos darbų pradžia.

— Kasmet valdžia katal. katektros mokykla išmoka 2,495 rub. 18 kp. Beto, įvairių parapijų klebonai ima iš valdžios algos kasmet nuo 200 iki 600 rublių.

— Seminarijos prof. kun. P. Januševičius gavo leidimą steigti Kaune amatų mokyklą. Bus mokinama piešimo, drožimo iš medžio, tekimo, statulioskio darbo, šaltkalvystės, lipdymo iš molio.

— Kauno miesto Taryboje keliamas sumanymas įkurti Kaune tokią pat miesto aptieką, kokią jau turi Vilnius. Svarbu tas ypač nepasiturintiems gyventojams, nes tokios rūšies aptiekose nepasiturį ligonis gauna vaistų arba visai dyka, arba pagigintomis kainomis.

— Lietuvos žinios —

— Žiemos uostą ketina įtaisyti šaloje, ties karmelutį bažnyčia. Sujungti tam uostui su miestu ketinama padaryti naują gatvę.

— Mokytojas p. Vokietaitis paliovusavęs nuo lietuvių kalbos mokytojų pareigų prie Kauno augstosios pradinės mokyklos pedagogijos kursų.

— Vilnis —

— Šančiuose buvo šitoks atsitikimas. Vienas Šmidtio fabriko darbininkas Z., mėges tankiai išsigerti, subatvakary, paėmęs mokesį, su kitais savo draugais nudulino į traktierių, kad po 2 savaitių darbo atgaivinti su baltake savo dvasią, ir gerai įklausęs, apie vidurnaktį grįžo kiekvienas į savo namus, bet minėtasai Z., matyt, buvo silpnas ir sustoję šale gatvės prie tvoros pasirėmus pasilsėti. Besiliedamas, užsnuodo, ir galva įkliuvo į tvoros tarpą, iš kur nabagas neturėjo jėgų ištraukti, ir tikėtai eidami žmonės rado apsikniubusį ant tvoros jau nebegyvą. Nabašinkas paliko žmogų su 6 vaikais.

— Rygos Garsas —

— KURŠENAI, Šiaulių ap. Buvo Kuršėnų 2-klasės mokyklos pašventinimas. Į iškilmę atvažiavo Kauno gubernatoriaus ir liaudies mokyklų direktorius, kitų valdininkų lydimas. Pamaldos buvo atskiruose kambariuose pravoslavų ir katalikų dvasiškiais paeiliui atliktos.

— Mokyklos muros namas pastatytas dviem gyvenimais, kuriuose telpa 5 skyriai ir 6 mokytojų butai. Iš valdžios pastatymui gauta dvyliką tukstantų rublių, valstiečių gi davė apie 3 tukstai. Dabar mokykloje mokosi 260 mokinių. Tarpe 5 mokytojų vien užsiurėtojas lietuvis. Lietuvių kalbos mokoma viename pirmųjų skyriuose; kituose gi skyriuose nėra kam mokyti.

— N.

— KĖDAINIAI, Kauno g. Viešėjo čia tris inžinieriai, kurie tyrinėjo aplinkę ir rinko vietas, pro kurias geriausia būtų vesti geležinkelio liniją iš Kėdainių į Kalnaberžius dvarą, prielaukiant mūrųsių ministerijai pirmininkui Stolipino šeimynai. Ta geležinkelio linija nebusianti ilga, tik 10 varstų. Leidimą tiesti tą geležinkelį gavęs mirusiojo pirmininko brolis, "Nov. Vr." publicistas A. Stolipinas.

— VIEKŠNIAI, Iš Vieksnių valstijos gyventojų įsiekoma — kaip rašo "S.-Z. T." — 25 tukstantų visokių mokesčių. Kai kurių neužsimokėjusių manta prašyta už skolą ir ketinama taksuoti.

— Lietuvos žinios —

— PETRAŠIUNAI, Panevėžio ap. Likviduojama čia Varotojų Draugija.

— UKMERGĖ, Kauno gub. Miestas paaukojo dvi dešimtini žemės busimai mokytojų seminarijai.

— Lietuvos žinios —

— KRETINGA, Telsių ap. Naktį iš kalėjimo pabėgo du svarbūs kaliniai, dar tik tardomi, Leonas Darkus ir Jurgis Pavlovskis. Išlaužę geležinius langus gretus, jie pabėgo Prusuosna.

— PAKAPIS, Mirė Pakapio klebonas, kun. Steponas Maciejauškas.

— SALAKAS, Kaip rašo "S. Z. T.", buv. Salako (Kauno gub.) pristovą Graplijoną, už netikrųsių paliudijimų norintams išsiskirti nuo kareivijos, pašaukė tieson.

— NEMUNĖLIO RADVILIŠKIS, Pan. ap. Buvo čia įsteigiamasis susirinkimas Nem. Radviliškio jaunuošenės būrelis "Žvaigždės".

— Buvo taip pat įsteigiamasai susirinkimas Liet. Kat. Moterų Draugijos Nem. Radviliškio skyriaus.

— KALTINĖNAI, Kauno gub. Musų parapijot yra nemažai ištvirkėlių ir paleistuvių. Neseniai trys toki ištvirkėliai, prisigėrę baltakės, vieną savo draugą, Juozapą Giedgaudą baisiausiai sumušė ir arkliais dar sumušėję sumindė, net akis nelaimingam išspaudė. Žmonės rado nelaimingąjį vos gyvą ir visai nematantį Tuojau jį nugalbėno Silelės ligoninėn. Nelaimingasis, vos suspėjęs pasisakyti, kas jį taip primušė, ant rytojaus pasimirė. — Žmogžudžiai sumiti.

— Gudruolis.

— DELTUVA, Ukmerg. apskr. Atkočių sodžiuje užsidėję vieno ukinkino namas ir baisiai apdegė du ukinko vaiku; nelaiminguoju miegojo ant krosnies, prie jų degė lemputė, nes buvo dar tamsu; kaž-kaip nuo lemputės užsidėję sudėti ant krosnies linai. Ant tos nelaimės perkiojo nieko iš vyresniųjų nebuvo. Pradėjus linams degti, vaikeliai, persigandę, ėmė šaukti. Gerai, kad jį šauksmą greitai atbėgo namiečiai ir kaimynai ir dar įstengė triobą užgesinti, vaikelius taip pat išgelbėjo, tačiau jie vis dėlto baisiai apdegė.

— Tokia pat nelaimė-ugnelė atsitiko Jakutiškių sodžiuje, kur sudėgė 6 triobos. Priežastis — neatargumas su ugnimi. Nuostolių daugybė. Mat, mūsų žmoneliai vis dar nemeta savo seno papročio džiuvinti linus ant krosnies ir vartoti paprastas lemputes be stiklų, per tai dažnai ir nukendina baisias nelaimes.

— Visą tą dieną buvo didelis vėjas ir lytus, į vakarą vėjas pasididino, užėjo debesys su žaibais ir perkunija, ir pradėjo lyti smarkus lietus su leda. Griausmas atskartojo 7 kartus. Lėdai išdaužė net kai kurių ukinkinių langus. Ant ryto jau gerai prišnigo.

— Deltuvietis.

— Vilnis —

— ŠIAULIAI, Naktį iš lapkričio 22 ir 23 d. nesusekti kol kas piktadariai išžudė visą krautvėlio žydo Goldbergio šeimyną. Vieną mergaitę žydukle rado dar gyvą; ją tuojau nugalbėno miesto ligoninėn, bet jį nieko nekalbaba ir nėra vilties, kad pagyvtų. Kiti visi baisiausiai sudaužyti, kitiems net smegenys išstuskuškos. Žudikai, matyt, buvo apsiginklavę kaž-kokiais storais įrankiais. Iš viso išžudyta 7 žmonės, 6 žydai ir 1 katalikė. Goldbergio tarnaitė, kurios galva visų baisiausiai sudaužyta. Visos spintos išlaužytos, visi daiktai išvartyti, visur kruvina. Žmogžudžių įlsta per krautvėlio langą į virtuvę ir matyt, nužudyta tarnaitė.

— naitė, kuri ten miegojo. Policija tą pačią dieną atgabeno į Šiaulius šunis šnips, su kurių pagalba jieško kaltininkų.

— Petro Draugas. Pranešama, kad žmogžudžių pasiimta pinigų 18,000 rublių. Piktadariai, matyt, buvę pažįstami Goldbergio šeimynai ir dėlto tai taip visus lig vienam išžudė, kad jų niekas neišduotų.

— TELSIAI, Mikuckio "Džiugo" salėje buvo "didelis koncertas" ponių Vaickienės ir Sakalaušienės. Koncertas nusisekė puikiai. Tiesa, publikos buvo nedaug, bet vis dėlto buvo patenkinta, ypač ponių Vaickienės dainavimu. Jos švelnus balsas žavėto žavėjo klausytojus, ypač nusisekė liudna melodija, "Ave Maria" ir "Eisiu į darželį".

— Koncertas prasidėjo su pasivėlinimu; afišos skelbė: koncertas prasidėsias 9 val., bet prasidėjo tik 10-tai baigiantis. Taip pat, nors kiekvienas, manar, žino, jog Telsiai, tai žemaitijos širdis, tačiau p. Vaickus repertuara savo koncertui sutaisė visai kaip netiktųjų miestui, nes lietuvių kalboje padainavo vos 3 menkutes daineles; nors ir Kaune tas pats atsitiko ir jis teisinosi savo jaunyste ir žadėjo pasitaistyti, tačiau ar nespėjo, ar nenorėjo, o gal užmiršo pasitaistyti. Pažymėtina dar ir tai, jog p. Vaickus nepasirūpino net, kad būtų po koncerto muzika, ir kurie norėjo šokti, turėjo samdytis muzikantus.

— Žvagnėnas.

— Vilnis —

— PANEVĖŽYS, Čia teatrą pastatė savo lėšomis dvar. S. Montvila. Teatras liko atidarytas lapkričio 10 d.; buvo suvaidinti 4 vienavieksiniai veikalai lenkų, lietuvių, rusų ir žydų kalbomis. Svečiai buvo leidžiami be mokesnio.

— RADVILIŠKIS, Kauno gub. Musų parap, Skiniškių kaime buvo sekantis atsitikimas. Nedėlioje, Petr. Masiliūnas su savo draugu išėjo miegoti. Į pakeltą kiskį šovė abu draugai, bet nei vienas nepataikė ir liko sužeistas tik vienas iš šovėjų — Masiliūnas, kuriam pateko 5 šruotai ir ranka, 3 į krutinę ir 16 į koją. Yra viltis, kad pasveiks.

— Prie ko vakarusinkavimas gali laikais privesti, parodo sekantis atsitikimas. Tautiškių kaime laike išleistųjų kariuomenėn V. Kr. buvo pakelta puota ir gerai aluio išgėrta. Jaunimui besilinksminant, liko taip smarkiai prišokdyta viena iš mergaičių, L. P. iš Pakalniškių kaimo, kad reikėjo atsigulti ir šauktis gydytojo pagalbos.

— Miško Žuikis.

— Rygos Garsas —

— PALANGA, Neseniai susitvėrusi lietuvių draugija "Bangas" rengia čia lietuvių vakarą, kuriame žada dalyvauti mėgėjų net iš Klaipėdos (Prusuosna).

— Saitinis —

SUVALKŲ GUBERNIJA.

— TAMOSBUDIS, Naumiesčio ap. Gal niekur valstiečiais "ponai" — vaitai su raštininkais — tiek be reikalingai nepritrukdė ir neprievargino valstiečių, kaip Tamosbudių valstiečiai raštinėje. Paprastai ty "ponų" gyvenimo vieta būdavo prie šios raštinės esanti smuklė. Turėdamas reikalų, kaip sakoma, sausai prie jų būdavo, neprieisi. Bet vienam-kitam smuklėje pamylėjęs, pasigerdavo ir vėl mažai "rodos" su jais galima buvo gauti. Negeresnė iš jų būdavo nauda, kada jie prispaigirdavo ir atsiradavo raštinėje. Tada, užgule, skubindavo atlikti valdžios popieras. Išdrįsusių prisiartinti su reikalais išgrįdaisiu, ko negirdėję. Pačiam dažnai teko matyti, kaip pilna raštinė žmonių per dienas vargdavo, laukdami, kada teiksīs tie "ponai" juos išklausyti. Neretai pa-

sitaikydavo, kad žmogus, turėdamas raštinęje mažiausią reikalą, pavyzdžiui, gauti palidijimą ant pačios pakvietimo atsiėmimui pinigų, ar uždrausto laiško, turėdavo per dieną pralaukti, o kai kada dar ir pralaukus prisidavo vakare grįžti namo be nieko ir kitą dieną vėl eiti per kelis varstus raštinę.

Sie valstijos ponai prapultę žmonėms nešdavo, ne tik juos pačius taip bereikalingai trukdydami ir vargindami, bet ir perbrangiai mokėdami už visokių darbų, dažnai be valstijos žinios.

SEIRIJAI, Seinų ap. Buvo cionai valstijos sueiga. Daugiausia, truksmo sukėlė mokyklų klausimas. Kun. Laukaitis, kuris tam tyčia tą dieną atvyko valstijos sueigon, išrodinėjo reikalingumą kuodaugiau mokyklų, kad girtuoklystės, išsivystę Amerikoni ir skurdūs šių dienų gyvenimo (ypatingai Dzukijoj) vienintėlė priežastis—stoka apšvietimo. Atsirado tačiau mums valstijai keliolika tokių, kurie savo riksmu, kad "nereik, nereik mokyklų", nedavė kun. Laukaitiui, atstovui, kalbėti apie tą taip svarbų reikalą. Bet kai kalbėtojas išaiškino, kokių būdu bus įvedamos ir užlaikomos naujai atidarytos mokyklos, galų gale nutarta jas atidaryti.

Sulyg valdžios nurodyto plano, Seirijų valstijoje bus 11 mokyklų ir Seirijose dviklasė mokykla. Visos mokyklos po Naujų Metų nutarta atidaryti. Mokyklas nutarta statyti per 10 metų: 1914 ir 1915 m. po vieną, o kitais kasmet po vieną arba dvi. Suprantantieji apšvietimo reikalingumą išreikšia mus atstovui (kun. Laukaitis) — Suvalkijos atstovas Dumojė) kuodringiausiai padėkų už tokį prakilių pasidarbavimą mūsų labui, nes jeigu ne mus atstovas, ir ši kartą būtų buvęs virsus rėksnių-tamsuolių ir vėl būtume pasilikę be mokyklų.

Jaunas Dzukas.

LIUBAVAS, Kalvarijos apskr. Šiais dieneis kaimas pačiu An-taną Kvietkauską buvo taip vadinamas trauktuvės. Mat, buvo leidžiamas lioterijon armonikas, vertas 50 kap., o surinkta apie 7 rub. Parvežta daug alaus, degtinės ir smirdančių dropių. Gėrė visą naktį ir pabaigoje susimėnė. Pirmučiausia Kvietkauskos sūnus išėmė peilį ir kirto galvon J. Stebulauskui, po to nuėjo darban kumščios ir geležinės lazdos. Neištekus vietos pirkioje, mušeikos išbėgo laukan ir ėmė šaudyti iš revolverių. Tose trauktuvėse buvo ir kitų kaimų ne tik vaikinių, bet ir merginų.

Petras Astašauskas.

PLYNIAI, Naum. ap. Ukininkei mažazemiai Kurienėi bekuilant dėl neatsargumo mašinos stangos nulažė vieną koją ir šnip padarė didelių žaizdų ukininkės dukteriai. Šakių daktaras J. Staigaitis neapsiėmęs gydyti. Išvežė į Kauną. Mašinistas.

LEIPALINGIS, Seinų apskr. Iš Leipalingio apeliokės šiuosmet labai eina žmonės Amerikoni, o ypač jaunimas. Iš Mizonių k. nuo Sekminių išėjo Amerikoni net 7 vaikai. Iš tų septynių trims šiuosmet reikėjo į kareiviją eiti.

Nuliudes.

MARIAMPOLĖ, Stačkonysse pas vieną ukininką pavogta visokių daiktų už 300 rub. ir beveik nuo tiek-pat pinigų vekselių.

PILVIŠKIAI, Suv. gub. Išvaziavo mokyti į užsienius A. Muraška.

— Šaltinis —

NAUMIESTIS, Suvalkų gub. Naumiestyje kuriama Mariampolės "Gabijs" skyrius. Vietos vargonininkas p. A. Jasulaitis, surinkęs keliolika parašų, nusiuntė juos į "Gabijs" centrą Mariampolėje, kad tasai išrupintų iš valdžios leidimą.

Zigmas Žvickas.

— Čia apygardos teismas nagrinėjo dvi byli už slaptą vaikų mokymą: 1) J. Aranauskas. Miliškių kaimo mokino pračią žiemą apie 20 vaikų ir 2) kaž-kokia davatka M. Maksvitukė. Lukšijų bažnytkaimij (abudu Zypilj valstijos) taip pat mokino apie 10 vaikų ir dėl ekundų buvo

nuo jų policijos atimti mokymo vadovėliai, maldaknygės ir surašytas protokolai. Maksvitukė teisinosi tuomi, kad ji nežinojusi, kad už mokymą vaikų užkai iš knygy melstis prie Dievo valdžia galėtų bausti. Teismas pasitaręs nutėisė abiem po rublj užmokėti bausmės.

SLAVIKAI, Naum. ap. Pradėjo veikti naujas pašto skyrius. Priimamos telegramos, korespondencijos ir t. t.

PILVIŠKIAI, Suv. g. Ištiko gaisras. Sudegė 2 nameliai, klounas ir tvartai; taip pat sudegė 2 arkliu ir 3 karvės.

Laiku atvykusieji ugniagesiai, neleido labiau ugnei plėtotis.

Em.

AUGUSTAVAS, Suvalkų gub. 3 varstai nuo Augustavo nupulė nuo augštumo 400 metrų lakunas Serbinov ir užsimušė. Priežastis — pagėdės motoras.

— Rygos Carsas —

RYGA, Rygos uostas įplaukė šimet iki lapkričio 1 d. 2,643 garlaiviai ir 264 kitų laivų.

— Vilis —

— Kelių ministeris ketina skirti moteris kontrolieriais geležinkelio linijose.

MAŽOJI LIETUVA.

Kiaulių maras nesimazina. Kiaulių maras, apie kurį buvo prieš kiek laiko rašyta, Maž. Liet. ne tik nesimazina, bet, kaip galima spręsti, vis eina tolyn. Pastaruoju laiku ypač siaučia Klaipėdos apskrityje. Šio apsi-reiškimo pasekmės atsilieps gal lūdnai Maž. Lietuvoje, kadangi pragyvenimas, ir be to brangus, išstipus gyvuliams, savo brangume dar augščiau pakils.

Eidkuniai. Gruodžio 5 d. geležinkelio stotyje Eidkunuose atsitiko nelaimė. Susikūlė trys karai, kurių vienas buvo pilnas, su garvežiu (žinūtu). Susikūlimas buvo taip smarkus, kad karai išsoko iš vėžių. Karų susikūlime tapo sunkiai sužeistas lietuvis Jonas Križius iš Absteinų.

Tilžė. Nežinomas žmogus, pagali drabužių darbininkas, puolė po traukinį, bėgusiu tarp Šilokarčiamos ir Pogėgių. Savžudys tapo ant vietos sutruškintas.

Smaleninkai. Čia giriose pasirodė vilkai. Kai-kur rasta su-draskytų stinų. Kaip spėjama, tai vilkų darbas. Kol-kas nesant sniego, sunku kas nors padaryti. Tačiau kuomet pasnigs, galima bus suvesti žvėris pagal pėdsakus. Tuomet manoma imtis už jų naikinimo.

Isrutis. Tulas kailių lupimo dirbtuvės savininkas čia susinėš su savo švogerė, 15 metų mergaitę, iš ko jauna mergaitė tapo motina. Kaltininkas už tai nubaustas 2 metais kalėjimo. Dar bjauresnis atsitikimas buvo Karklynuose, kame tulas darbininkas per prievartą susinėš su savo 16 metų podukra, tapusia iš tos priežasties tapogė motina. Kaltininkas gavo pustrėčių metų kalėjimo.

Agluonai. Či: pasimirė mokytojas Kumutaitis, sulaukęs 53 metų amžiaus ir pragyvenęs čia 20 metų, kaip mokytojas. Vėlonis buvo vienas iš tų žmonių, apie kurių darbus mažai girdėti, bet kurių darbai ištikrųjų yra svarbūs ir nadingi tai apeliinkei, kame toki žmonės gyvena ir darbuojasi. Per išitus 20 metų vėlonis nenuilstančiai darbavosi lojo pastangomis tapo sutverta Agluonių paskolos draugija.

Ačiū vėlonio uoliam pasidarbavimui, visa apeliinke žymiai ekonomiška pakilo. Tat pilnai suprantamas tas visuose sluog-sniuose apgailestavimas, kuris sutiko taip uolaus darbininko nuirkti. Vėlonis tapo palaidotas, atlikus kun. Endrulaičiui iš Priekulės gėdulingas mišias. Laidotuvėse dalyvavo didelis burys žmonių.

M. — Belaidojant vieną moteriskę, ant kapinių atsitiko nepaprasta nelaimė. Kuomet lavoną su grabu leido į duobę, viena juostų truko, ir grabas nupulė žemyn. Bekrisdamas grabas atsivožė, ir lavonas iš jojo iškrito. Du vyrai turėjo įlipti į duobę, išpradžių iškelti ankštyn ant žemės grabą, o paskui lavoną, ir

viską vėl sutvarkyti. Lydėjusiųjų tarpe, ačiu tokiai nepaprastai laidotuvių užbaigai, kilo didelis sumišimas.

"Vienai mylėsime ciecorystę." Pastaraisiais laikais, kaip "Liet." jau nekartą buvo nurodyta, pradeda Maž. Lietuvoje sparčiai kilti tautiškas susipratimas. Politika, rinkimai tenai turi gan didelę svarbą, užima vieną pirmiausių vietų viešame gyvenime. Pilnai tat suprantama, kad tautiškaai atgijimas greičiausiai turėjo atsiliepti tuose apsi-reiškimuose, kurie yra, tarbant, visuomenės pulsus. Pirmiausiai turėjo kilti balsai, šaukiantieji lietuvių politikoje vienytis. Ir teisybė, šian bei ten pradėjo girdėtis balsai, šaukiantieji lietuvius tvirti savą grynai lietuvišką partiją, kurios pirmu obalsiu, svarbiausiu tikslu būtų lietuviystė. Tasai balsas pradėjo skleisti beveik po visus Maž. Lietuvos laikraščius, atsimušė vokiečių visuomenėje bei spaudoje, pritraukė savęp ir valdžios akį.

Klaipėdoje einančiosios "Ap-žvalgos" 94-tame numeryje pasirodė balsas ir priešingosios pakraipos; tos, kuri "vienai myli ciecorystę" ir šale to "drąsiai užtaria lietuviystę." Ši pakraipa, taip gabiai vieninanti ugni su vandeniu—"lietuviystę su ciecoryste"—Maž. Lietuvoje yra įsigalėjusi, yra viena stipriausiųjų iki šiol įjėgų, ačiu kurioms Maž. Lietuva nupulė ant taip žemo laipsnio savo tautiškame gyvime.

To balso turinio nėra reikalo perkratinėti, kadangi mažai to turinio jame ir yra. Nurodoma yra visas politikos programos, kurio lietuviai turėtų prisilaikyti. Svarbiausiu to programo punktas štai kaip skamba (kalba nekeičia):

Vienai mylėsime ciecorystę, drąsiai užtarsime lietuviystę; galima yra savo karaliui viernam buti ir tuomžygi bet tvirtai lietuviškai pasilikti, kaip musų tėvų tėvai: su Dievu už Karalių ir Tėviskę.

Šiais žodžiais yra išreikšta vi-sa, tarbant, "dušia" to konservatizmo, kurisai viešpatuoja Maž. Lietuvos liaudyje, kurisai Maž. Lietuvą privedė prie šiandieninio apvertkino padėjimo. Tasai obalsis buvo ir yra galinų prusičių "politikoje", ir privedėme į jį, kaip vieną aukiiai išreikštųjų priežasčių, ačiu kurioms taip nusmuko prusičiai.

Pastebėtina vienas dalykas. Tasai taip nesiriantis su naujai besitvėrančių "koncertu" balsas išreikšta toli-gražu ne su tokiu drąsumu ir smarkumu, kaip tai priprasta. Matyt, senoji sriovė jaučia, kad žemė po kojomis pradeda judėti ir slysti.

IS AMERIKOS.

NENORI PRIPAŽINTI MONROE DOKTRINOS.

Pietinės Amerikos politiški veilynėjai smarkiai susikirto su buvusiu prezidentu Rooseveltu už Monroe doktriną, kurią Roosevelt gyry; bet Chili republikos atstovas apreiškė, jog dabar ji jokios vertės neturi. Ištikro, pietinės Amerikos republikoms ninka besikišimas Jungtinių Valstijų į jų reikalus. Chili ir Brazilija, taipgi Argentina organizuojasi, šiausiai ir nori atsiremti prieš Šiaurinę Ameriką; jos protestuoja prieš tą garsią Monroe doktriną; kviečia į karsias ispaniskas republikas prie tyryšo pristoti ir neleisti Jungtinėms Valstijoms kištiesi į Mexico reikalus.

SUMANYMAS PERIMTI TELEGRAFUS IR TELEFONUS.

Washington, D. C. Sumany-mas, kad valdžia į savo rankas paimtų telefonus ir telegrafus, tapo jau kongresan įnešta. Telegrafų ir telefonų kompanijos sutinka nuo savo trusto teisų atsiskirti. Bet už tai reiktų užmokėti 900 milijonų doliarų. Sumany-mą tą remia kongreso atstovas Lewis.

APSIVEDIMAMS NEREIKIA NEI LAISNIŲ, NEI SLIUBŲ.

Wisconsin valstijos legisliatūra užgyrė teises, kurios leidžia apvesti tik sveikiems, todėl norinti apvesti turi pristatyti daktarų palidijimą. Tuom tarpu, kaip užtikrina advokatas Walnes-

ley, valstijos teisės nereikalauja nei slubų, nei daktarų palidijimų; pakanka, jeigu skirtingų lyčių du asmens sutinka sugyventi kaip vyras ir moteris, taigi esą pakanka jų pačių noro.

PRIGERĖ PENKI ČIUŽINĖTOJAI.

Milwaukee, Wis. Čiužinėjant ant ledo, čia prigerė penki jauni vaikai: 14 metų Homer Hathaway, 18 metų Ward Winters, 21 metų George Krakowski, 21 Snyder 20 metų ir 9 metų vaikas Arnold Neros.

ADVOKATĄ DARROWĄ IŠTEISINO.

Los Angeles Cal. Pagarsėjęs Chicagoj advokatas Clarence Darrow tapo atiduotas teismui. Jį kaltino, buk byloj dinamitinukų brolių McNamara jis mėgino prisaikintuosius teisėjus papirkti. Dabar teismas Darrową galutinai išteisino.

NORS BRANGIOS, BET SUPUVUSIOS DARŽOVĖS.

Hamilton, O. Valgio produktų inspektorai konfiskavo 2,000 skrynių su džiovintomis daržovėmis ir paliepė tas blekinėse sudėtas daržoves sunaikinti, nes jos maistui netinka. Konfiskuotose blekinėse buvo daržovių išmatos, o ir tos pačios supuvusios. Daržoves tas norėta Chicago siųsti.

PREZIDENTO MOTERIES ABROZDAS PARODOJ.

New York. Žieminės Tautiškos Dailės akademijos parodoj, yra išstatyti du abrozdoi, nutėp- lio prezidento Wilsono moteries. Čia, žinoma, ne tiek vertė abroz- dų svarbį, kiek vieta, kokią tep- lio, juos tēpliojusi, užima.

DAR ŽMONĖS TURI LAIKO.

Presbyterijonj konferencijoj profesorius astronomijos Pennsylvanijos universitete, direk- torius observatorijoj Eric Darlittle, paklaustas, kaip ilgai dar žmonės galės gyventi, atsakė, jog galės gyventi 15 milijonų metų, jeigu koki nepaprasti atsitikimai, pav- kešian susimušimas su koku kitu dangišku kūnu, nupulimas mėnuliu, gyvybės ant žemės ne- išnaikins. Taigi dar mat yra ga- na laiko. Žinoma, šiauriniai ir pietiniai žemės galai palms ap- mims, bet gyvybė dar galės vis laikytiesi ties ekvatoriu.

MUSTYNĖS SENŲ STUDENTŲ SU NAUJAI ISTOJU- SIAIS.

St. Louis, Mo. Washingtono universitete užgimė kruvinos mustynės šviečiai įstojusių stu- dentų su senaisiais, kurie mat, kaip paprastai Amerikoj daroma, užsimanė naujuosius pamokyti. Vienas iš šviečiųjų likosi mirti- nai sužeistas, o aštuonis sunkiai apkulė. Kelis naujuosius stu- dentus senieji surašiojo ir įkšio į eketę ir, paskui ištraukę, paliko surašiotus gulėti ant ledo. Ne vienas gal dėl tokių neišmintiu- gų šposų gaus plačių uždegimų.

INDIJONAI PINIGŲ DIRBĖJAI.

Aberdeen, Wash. Indijonų Quimault rezervacijoj suėmė tri- indijonų, netikrų pinigų dirb- jus. Nuo jų už pėleidiną reika- laujama \$10,000. Či: nuose na- muose jie buvo įtaisę pinigų dirbtuvę. Dirbo daugiausia si- dabrinis doliarus.

KIAUŠINIAI VIETOJ PINIGŲ.

Port Smith, Ark. Kadangi kal- nuose valstijos Arkansas apskr- čiuose truksta kiaušinių, tai tenai kiaušiniai užstoja pinigus. Už kiaušinius ten galima gauti ne tik reikalingas prekes ir parda- vianti, bet taipgi bilietus į te- atrus su krutanciais paveikslais.

JUODARANKIAI VEIKIA.

Wheeling, W. Va. Su dinami- tu tapo čia sugriauti italo prekė- jo E. Femarcos namai. Padėję di- namita, kaip užtikrina policija, juodarankiai pabėgo. Dešimtis namuose buvusių žmonių pavo- jingai sužeista.

NELAIMĖS ANT GELEŽIN- KELIŲ.

Boonville, Mo. Netoli nuo čia susimušė pasažierinis traukinys Missouri-Pacific geležinkelio su prekių traukiniu. Prie to tapo užmūstas ant vietos traukinio

kurėjas, o mašinistas sunkiai su- žėistas. Kadangi abudu trauki- niai dar nebuvo išbėgę, tai apsi- ėjo be didesnės nelaimės.

PRIE MEDŽIŲ PREKĖJUS MISSOURI VALSTIJOJ.

Jefferson City, Mo. Augstasis valstijos teismas ant 25 didelių medžių prekybos firmų uždėjo bausnę \$436,000 ir Missouri val- stijoj jiems uždrausta savo pra- monę varyti.

KALĖDOS SU SNIEGU.

St. Louis, Mo. Per Kalėdas rytiniuose Missouri ir vakari- niuose Illinois kraštuose siautė sniego dargana. Tapo užpusty- tas 60 metų Denins Cavender.

Sniego dargana siautė ir Ten- nessee valstijoj. Mieste Memphis ant gatvių buvo keli coliai snie- go.

NELAIMINGA KUČIA.

Calumet, Mich. Italiskoj Ha- lėj čia buvo parengta eglaitė ir kučia stre...uojantiems vario ka- syklų darbininkams ir jų vai- kams. Viskas ėjo gerai, žmonių, ypač vaikų, susirinko daug. Tuom tarpu kas ten per duris įkšęs galvą, šuktelėjo "dega." Sauksmą tą atkartoję visuose kampuose susirinkę svetainėje žmonės ir pradėjo veržtis laukan, nors ugnis niekur nebuvo. Žmonės, be- siveržianti laukan, taip pripildė ankštą koridorijų ir duris, kad ne- buvo galima prisigrusti nei lau- kan, nei atgal. Silpnesnieji puolė ant grindų po kojų besistumian- čių ir tapo sumundžioti.

Salėj buvo apie 700 žmonių, tame 34 buvo vaikai ir jų mo- tinos. Išviso žuvo 72 žmonės.

Policija įieško to vyro, kuris pirmiausiai šuktelėjo jog dega, bet jo nerado. Streikieriai ma- no, kad tai buvo narys nesa- nai suorganizuotos "Citizens' Al- liance"; bet kad minėta orga- nizacija dalyvavo gelbėjime žmo- nių, tai negalima tikėti, kad ne- laimę būtų pagindžiusi; grei- čiausia tai darbas kokio bepročio, arba girtio, kuris nežinojo, ką da- ro. Žiūoma, jeigu jis bus su- kriegtas, bus skaudžiai nubas- tas, nes ištikro sunkios bausmės jis vertas. Sumundžiota suvisu suvisum 80 vaikų ir moterų. Darbininkai taip įpykę, kad žada- tą niekšą lynuoti, jeigu jis į jų rankas papuls.

Gyventojai Calumet ir Hough- tono tuoj sutvėrė komitetą gel- bėjimui nelaimės pasiektų še- mynų ir tuoj sudėjo \$1,200.

ŽYDŲ ORGANIZACIJOS KONVENCIJA.

Philadelphia, Pa. Pirmą Ka- lėdų dieną čia prasidėjo 20-me- tinė konvencija žydų organizaci- jos vadinamos Chautauqua So- ciety, žydų auklėtojų. Pirminiu- ku išrinko Simoną Wolfą iš Washingtono.

PLĖSIKAI NORĖJO TRAUKI- NĮ IS BĖGIŲ ISVARYTI.

Milwaukee, Wis. Plėšikai ne- toli stačijos Granville mėgino iš- bėgių isvaryti pasažierinį Chica- go, Milwaukee & St. Paul gele- žinkelio traukinį. Jie atsukinė- jo šritubus, jungiančius šėnis su y mediniais pamatais, išnaikino- signalų stulpus ir telegrafo vie- nus. Tą vienok patėnįjo taisyti kelią darbininkai ir spėjo pra- muose jie buvo įtaisę pinigų dirbtuvę. Dirbo daugiausia si- dabrinis doliarus.

ŽIEMA.

Rochester, N. Y. Antrą Kalė- lų dieną atėjo čia jau tikra žie- na su sniegu ir dideliu šalčiu. Sniego tiek pridribo, kad tapo sulaukytas gatvių karų bėgioji- nas; geležinkelijų traukiniai la- bai yčlinasi, nes kelias užpusty- tas.

NEATIDUOTI LAIŠKAI.

Washington, D. C. Šimet į taip vadinamą "Dead Letter Office" pridutu net 13 milijonų pašto adresantams nepriduotų laiškų, daugiau negu pernai ir užpernai.

PERSERGĖJIMAS ŽMO- NEMS.

Washington, D. C. Žemdirby- stės departamentas persergsti žmones, kad nevalgytų nevirtos kiaušienos, nes joje yra trichinų. O laike švenčių žmonės daug kiaušienos suvalgo. 1911 m. lap- kriuo ir gruodžio mėnesiuose vėname tik pavietį trichinomis užkrėtė ir nuo to pasimirė 58

Photo by American Press Association.

PIRMAS ALBANIJOS KARALIUS SU ŠEIMYNA. Pasibaigus Balkanų karui, didžiosios Europos viešpatystė sutvėrė naują nepigulmingą Albanijos karalių ir jos pirmu karaliu išrinko Wiedo kunigaikštį Wilij.

žmonės; daugumas užsikrėtė nuo dešrų, nes dešros nevirtos buvo.

DARBININKŲ VADOVĄ IS- GABENO IS CALUMET.

Calumet Mich. Darbininkų va- dovą Moyerą, kaip jis pasakoja, iš čia su prievarta išgabėję. Jis sakė, buk trys vyrai jį pasodinę į eimantį Chicago traukinį ir kėlis kartus į jį šovė ir buk jis turis dar kulką šone. Moyer at- kako Chicago, ir jeigu reikšų, jis paaikšins visą su juom pasielgimą. Bet jeigu jis būtų į šoną persautas, turėtų karščiuo- tis ir todėl kalbos viešame susi- rinkime laikyti negalėtų. Turbut, todėl, nėra taip blogai, kaip gar- sinama.

SKĖSTANČIŲ GELBĖTOJAI.

Washington, D. C. Perdėtinis Amerikos skėstančių gelbėjimo įstaigos S. J. Kimball pagarsino atskaitą nuopelnų, tos įstaigos nuveiktų nuo birželio 30 dienos 1912 m. iki tokiame jau laikui šių metų. Nelaimių ant jurių per tą laiką buvo daugiau negu kada nors pirma. Nelaimių ant jurių buvo 1,743, bet tik 69 laivai pas- kendo ir 73 žmonės prigerė. Vertė išgelbėtų laivų ir juose buvusių daiktų siekia \$13,860,000. Skėstančių gelbėtojai pasiskubino su pagalba 1,364 laivams ir iš- gelbėjo 5,168 žmones, 182 laivus nakties laike persergėjo ir tokiu būdu juos nuo pražūties apsaugo- jo. Daugiausiai nelaimių, nes 68%, buvo su motoriniais laive- liais.

VĖTROS.

Gruodžio 26 d. vėtros daug nuo- stolių pridribo abiejų oceanų pa- krantėse. Prie New Yorko, prie- šais East River prigerė du zmo- nės. Tą laivų vilnis išmetė ant kranto. Seabrighte vėjas išgriovė didesnę namų dalį. Nuostolių pridribo ant milijono doliaro. Vėtra ir sniego dargana daug nuostolių pridribo ir Philadelphia aplinkinėse: čia taipgi pražu- vo ir žmonių, tik nežinia kiek. Vėtra išmetė jurių vilnįs ant kranto Los Angeles, Cal. aplin- kinėse, ir jos daug prie kranto buvusių namų nuplovė.

ADMIROLO DEWEY GIMI- MO DIENA.

Washington, D. C. Pagarsėjęs išnaikinimu ispanų kariško lai- vyno Manila porte admiralas George Dewey gruodžio 26 d. apvaikščiojo savo 79 metų gim- mo sukaktuves. Šitas senelis dar yra sveikas ir tvirtas, lyg kad turėtų nedaugiau kaip 50 metų.

SKARBAS RUSYJ.

New York. Kasant pamatus naujiesiems namams, darbininkas rado sidabrinį doliarį 1804 metų. Mieste tuoj prasiplatino žinia, jog jis rado \$10,000. Jis tuoj gavo moterį pasisiūlymus už jo te- kėti, tik kas-žin ar norės jis ta- naudotiesi. Keli metai atgal toj

vietoj ištikro rado puodą su se- nais aukšniais ispaniskais pini- gais, bet radėjas su radiniu pa- bėgo.

VĖTRA SUGRIOVĖ NAME- LIUS.

Cleveland, O. Smarki vėtra su- griovė namukus, kuriuose buvo susirinkę miesto gatvių darbinin- kai. Daug darbininkų užbėrė, o daug jų sužeidė.

IS DARBO LAUKO.

¶ Vancouver, B. C. Canadian Pacific garlaivų Co. nuo garlai- vio "Empress of Asia" paleido 40 Liverpoolj paimtų europiečių jureivių ir jų vietoj pamė čin- ciečius. Paleistus jureivius kom- panija turi savo lėšomis perga- bentį į Liverpoolj.

¶ Philadelphia, Pa. Sustreika- vo 1,000 siuvėjų, daugume mer- ginių, William H. Taubel Hosieri Mills Kensingtone. Mat nuo Naujų Metų norėta jiems nu- mažinti algas 2%.

¶ Philadelphia, Pa. Laukiama čia greito pasibaigimo siuvėjų streiko, kuris traukiasi jau 23 savaites. Taiko darbininkus su darbdaviais valstijos darbo biu- ras, ir yra viltis, kad jam pasi- seks sutaukyti, nes abidvi pusės nusilenkimais tikisi santailą pa- daryti.

¶ San Francisco, Cal. Darbi- ninkai Pacifico valstijos nelink- smas turi Kalėdas. Ten yra su- viršum šimtas tukstančių netu- rinčių darbo darbininkų; vien mieste San Francisco yra 20,000 bedarbių. Mieste Los Angeles bedarbių yra 35,000. Portlande ir Seattle yra negeria. Visuose miestuose vakarinų valstijų dar- bininkai nelinksmas turi Kalėdas. Jie šaukiasi į miestų valdžias, pra- vėdami pagalbos, bet miestas at- sako, jog gelbėti negali, nes turi savo svarbius reikalus.

¶ Springfield, Ill. Organizuoti telegrafistai ant geležinkelijų lini- jų nutarė streikuoti, jeigu gele- žinkeliai neįsipildys telegrafistų reikalavimų. Unija nutarė nusi- lenkimų nedaryti, todėl sunku bus susitaikyti. Telegrafistai rei- kalauja didesnių algų ir geresnių darbo sąlygų; savo reikalavi- mą pastatė gegužio mėnesį, bet gelež

NUO REDAKCIJOS

Vieni laikraščiai stundiniai rankraščiai turi būti pažymėti autorius parašu ir adresu. Pasirašantieji pseudonimais turi paduoti. Redakcijos atliks, ir savo tikrąjį vardą. Redakcija pasilekia sau teisę atstatyti rankraščius trumpinti ir taisyti. Netinkamas laikraščiu rankraščius redakcija, pareikalaus, grąžina autorui atgal jo lėšomis. Reikia visada rašyti plunksna ir tik ant vienos popierio pusės, paliekant plačią tarpus tarp eilučių.

Apžvalga.

Naujus Metus pradėdami. Ir vėl vieni metai praslinko! Vėl trys šimtai ir šešiasdešimt penktos dienos dingio neišmirusiomiose laiko juose, — praslinko, kad daugiau jau niekad nesugrįžs.

Lygiai metai atgal kiekvienas iš mūsų, malonūs skaitytojai, darė įvairius priešmetinius gražius pažadėjimus. Dabar, stovėdami ant slenkčio Naujų 1914 Metų, atsigręžę pažūrėkime, — ar dangelis iš mūsų tarpo tuos pernykščius prizadėjimus išlaikė? Daugelis, rasite, persitikrins, kad jo pernykščiai pasizadėjimai tik vien tuščiai pasizadėjimai ir liko; daugelis pamatys, kad nuo pereitų metų nepaslinko pirmyn nei žingsniu. Daugelis pernai žadėjo daug ką nuveikti: girtuoklius iškilmingai buvo pasizadėjęs daugiaus „neragauti“ tingius prišlekė, kad bus darbštesniu; pikčiurna ir keikikas „bazinis“, kad daugiau niekies ir nesipės; vėjavaikis ir praleidęs tikrai žadėjo virsti rimtu ir taupumu, — ir t. t., ir t. t.

Nevienas iš mūsų tarpo šiandien gal atkartosime tuos pačius prizadėjimus, nes pernykščiai „nemacijs“...

Vieni tie prizadėjimai ir geri vėliai yra gražūs ir pagirtini, bet jie ir naudingi, nes jie parodo mūsų gerus norus. Tačiau gerai norais, kaip sakoma, ir visos peklos grūdai išgrįstos. Gerų norų nepakanka. Apart gerų norų ir gerų pasizadėjimų, reik dar ko nors kito, kad iš to viso būtų kokia nors nauda. Reik išvėmės, reik stiprios valios tuos prizadėjimus išlaikyti. Tos išvėmės ir energijos mes labiausiai visiems savo skaitytojams ir draugams, pradėdami šiuos naujus metus, velijame.

Kiekvienas iš mūsų geidžia pasisekimo ir laimės gyvenime, bet ne kiekvienas iš mūsų turi užtektinai išvėmės, kad tuos geisumus parėmus darbu.

Gyvenimas yra nelengvas ir laimė sunkiai pasiekama. Jeigu ji lengvai būtų pasiekama, kiekvienas tai padarytų, ir laimė tada būtų ne laimė.

Mes visi žinome, kad gyvenime nėra vaisybės darbo, kad nėra saulės be širšelio; turime žinoti, kad nėra laimės be kovos. Ir tos kovos mes neprivalome bijoti.

Tas ne kareivis, kuris, pamatęs savo priešą, dumia atgal, kad net ruksta, — tai „zuikis“, ne kareivis. Tas ne „vyras“, kuris, norėdamas šį-tą atsiekti gyvenime, norėdamas pagerinti savo būvį, tingi pirštu pajudinti, arba pamėginęs dieną-kitą, užmiršta savo pasiryžimus, užstoja energijos, apleidžia rankas ir vėl — atsideda užpekin, manydamas, kad pati laimė pas jį ateis ir pati pasislyns.

Kad namus pastačius, reik lentą po lentai kalti, plytą po plytos dėti; kad pudymą suarius, reik vagą po vagos arti, varnas po varnų varyti. Kad gyvenime laimę pasiektum, reik dieną po dienos dirbti, savaitę po savaitės prie jos siekti.

Kas žmones daugiausia atbaido ir „zuikiais“ padaro, tai tas, kad jie nemoka tinkamai laiko kainuoti: viena diena, viena savaitė, viena mėnuo, viena metai — viskas praeina, kaip vandens lašas, bevarvėdamas vis į tą pačią vietą, suardo ir kiekvieną akmenį; atminke, kad ir mūsų kasdieninis darbas, kad ir mažiausias, jeigu jis bus atkreiptas vis prie vieno tikslo, pergals.

Tiesa, viena diena nedaug padarysi, gal net taip mažai, kad ir patenytai bus sunku. Vienok nepamirškime, kad silpnutėlis vandens lašas, bevarvėdamas vis į tą pačią vietą, suardo ir kiekvieną akmenį; atminke, kad ir mūsų kasdieninis darbas, kad ir mažiausias, jeigu jis bus atkreiptas vis prie vieno tikslo, pergals.

ir didžiausias gyvenimo priešenybės.

Todėl, brolau ir sesyte, jeigu tavo naujametiniai pasizadėjimai iki šiol neatnešė vaisiaus; jeigu juos padaręs, ir vėl metei, — atnaujink juos šiuosmet, pasisakyk pats sau: aš turiu tą ir tą padaryti, aš turiu to ir to pasiekti, aš turiu tuom ir tuom gyvenime būti, — ir, tai pasisakęs, pradėk laimingai šiuos naujus metus, vadydamas ožio raganą savo tinginį ir apsilėidimą. Buk kantrus, diena po dienos gerink savo būdą, lavink savo protą; čėdyk, ką gali užčėdyti — ateis laikas, kada laimėsi; susilauksi to, ko savo gyvenime norėjai.

Pradėdami šiuos Naujus Metus, išvėmės, geros kietos gyvenime ir laimės velijame visiems savo bendradarbiams, skaitytojams ir draugams.

Išliko taip yra, bet ar turėtų taip būti? Kaip jau pirmiau mes syki patėmėjome, ant „Tėvynės“, kuri karštai rėmė kultūringą mišijai neseniai viešėjusių pas mus Svečių, — Dr. Jono Basanavičiaus ir atstovo M. Yčo, — smarkiai užsipuolė mūsų socialistų laikraštija, kuri tai mišijai neprijautė. Užtai, kad „Tėvynė“, kaip organas didžiausios tautinės organizacijos, išpildė savo pareigas, ant jos redakcijos (dėja, dar arklingai buvo pasizadėjęs daugiaus „neragauti“ tingius prišlekė, kad bus darbštesniu; pikčiurna ir keikikas „bazinis“, kad daugiau niekies ir nesipės; vėjavaikis ir praleidęs tikrai žadėjo virsti rimtu ir taupumu, — ir t. t., ir t. t.

Nevienas iš mūsų tarpo šiandien gal atkartosime tuos pačius prizadėjimus, nes pernykščiai „nemacijs“...

Vieni tie prizadėjimai ir geri vėliai yra gražūs ir pagirtini, bet jie ir naudingi, nes jie parodo mūsų gerus norus. Tačiau gerai norais, kaip sakoma, ir visos peklos grūdai išgrįstos. Gerų norų nepakanka. Apart gerų norų ir gerų pasizadėjimų, reik dar ko nors kito, kad iš to viso būtų kokia nors nauda. Reik išvėmės, reik stiprios valios tuos prizadėjimus išlaikyti. Tos išvėmės ir energijos mes labiausiai visiems savo skaitytojams ir draugams, pradėdami šiuos naujus metus, velijame.

Kiekvienas iš mūsų geidžia pasisekimo ir laimės gyvenime, bet ne kiekvienas iš mūsų turi užtektinai išvėmės, kad tuos geisumus parėmus darbu.

Gyvenimas yra nelengvas ir laimė sunkiai pasiekama. Jeigu ji lengvai būtų pasiekama, kiekvienas tai padarytų, ir laimė tada būtų ne laimė.

Mes visi žinome, kad gyvenime nėra vaisybės darbo, kad nėra saulės be širšelio; turime žinoti, kad nėra laimės be kovos. Ir tos kovos mes neprivalome bijoti.

Tas ne kareivis, kuris, pamatęs savo priešą, dumia atgal, kad net ruksta, — tai „zuikis“, ne kareivis. Tas ne „vyras“, kuris, norėdamas šį-tą atsiekti gyvenime, norėdamas pagerinti savo būvį, tingi pirštu pajudinti, arba pamėginęs dieną-kitą, užmiršta savo pasiryžimus, užstoja energijos, apleidžia rankas ir vėl — atsideda užpekin, manydamas, kad pati laimė pas jį ateis ir pati pasislyns.

Kad namus pastačius, reik lentą po lentai kalti, plytą po plytos dėti; kad pudymą suarius, reik vagą po vagos arti, varnas po varnų varyti. Kad gyvenime laimę pasiektum, reik dieną po dienos dirbti, savaitę po savaitės prie jos siekti.

Kas žmones daugiausia atbaido ir „zuikiais“ padaro, tai tas, kad jie nemoka tinkamai laiko kainuoti: viena diena, viena savaitė, viena mėnuo, viena metai — viskas praeina, kaip vandens lašas, bevarvėdamas vis į tą pačią vietą, suardo ir kiekvieną akmenį; atminke, kad ir mūsų kasdieninis darbas, kad ir mažiausias, jeigu jis bus atkreiptas vis prie vieno tikslo, pergals.

Tiesa, viena diena nedaug padarysi, gal net taip mažai, kad ir patenytai bus sunku. Vienok nepamirškime, kad silpnutėlis vandens lašas, bevarvėdamas vis į tą pačią vietą, suardo ir kiekvieną akmenį; atminke, kad ir mūsų kasdieninis darbas, kad ir mažiausias, jeigu jis bus atkreiptas vis prie vieno tikslo, pergals.

ja, „griovimas bažnyčios ir „sven-tos tikybos“...

Ko tik pas mus nepaimsi, ko neužkludysi, — žiūrėk, butinai ir turti atsimušti ir „tikybą“.

Žingsnio nepadarysi mūsų gyvenime, kad ant jos neužmynus. Paprastame ligos sušelpime skirstomės į „tautiską“ ir „bažnytinę“ draugystę; teatrališki perstatymų rengime negalime taipgi ir kruvą sueti — tikybą neleidžiant; lietuviški liaudies dainavime „bažnytinę“ ir „nebažnytinę“ lietuvių balsai susiderinti negali; lietuviškos sveikatinės pastatyme (kaip, sakysim, Chicagoje), tautiškų švenčių (paminėjimų) apvalkiojimuose taip pat susieiti negalime, nes toji pati tikybą uums neleidžianti. Turime „tautiską“ ir „bažnytinę“ balius ir pasilinksminimus, „tautiską“ ir „bažnytinę“ draugijas, „tautiską“ ir „bažnytinę“ grosernes, bučernas ir net „tautiską“ ir „bažnytinę“ karčiamas, kurias patronizuoja (palaikoma) vardan „progreso“ ir „tikybos“ idealų. Dievai žino, prie kokių absurdo mes galysime, tokiomis keliais eidami, galime prieiti.

Teisingai „Draugas“, polemizuodamas su „Tėvynė“, tame pačiame straipsnyje patėmija, kad „Kaip gyvenimas rodo, mūsų visuomenė ne tiek skiria pažiuos ir socialės ar politikos reformas, kiek atsinešimas į tikybą ir Bažnyčią“. Tas teisybė. Taip išliko mūsų gyvenime yra, bet ar išliko taip būti privalo? Ar gi galima viską mieruoti tikybinių pažvalgy mastu? Ar tas reikalingas ir ar tas yra naudingas? Ar tam galima pritari ir vėta tokią pakraipą remti? Ir ką gi galysime parodo?

Jeigu taip yra, jeigu mūsų visuomenė, ar bent jos diduomenė, interesuojasi ir visas savo gyvas įjegas sunaudoja tik ginčams bei barmams už neva tikybinės pažvalgas; jeigu ant kiekvieno žingsnio, ne tik moksle, apšvietime, dailėje, muzikoje ir dainose, bet net ir ligų šelpime, svetainių statyme, grosernių ir karčiamų lankyme lietuviui „kovoja“ už ar prieš „tikybą“, — tai tas, mūsų nuomone, parodo, kad mes dar nesuprantame kitų svarbesnių gyvenimo reikalių, nepajėgiame jų savistoviai svarstyti. Tas parodo, kad lietuviams plačios kultūros reikalai dar svetini ir nesuprantami, ir todėl viską, su kuo tik jie savo gyvenime susitinka, jie traukia ant savo „tikybinio“ ar „prieštikybinio“ kurpalio.

Fanatizmas guodoti svetimų ir sąžiningų persitikrinimų nemoka. Tikybinis ar prieštikybinis fanatizmas suėda mūsų visas įjegas, kurias galėtume daug geriaus sunaudoti mūsų tautos žmonių kultūriškam pakėlimui, kuris vėliaus daug lengviau išrištų tuos pačius dabartinius mūsų ginčus. Vieton rupintis visišiems išvieno bendrais mūsų visuomenės reikalais, mes, panaudojame „Draugo“ išsitartiną, spjaudome vienas kitam į širdis ir manome, kad begalo naudingą darbą atliekame.

Ar ne laikas jau būtų išeiti iš to užburto rato? Bet kaip? Mūsų nuomone štai kaip: Palikite tikybinius ir prieštikybinius ginčus abiejų pusių mišinijoms ir lietuviškiems „salveišiams“. Laikraštijos pareiga yra nuvesti kasdieninio praktiško gyvenimo kelią; didesnė dalis mūsų žmonių nemoka rašyti — skaityti; amatai ir pramonė, kuriais mūsų žmonės galetų palengvinti sau gyvenimą ir padidinti uždarbius, vos tik diegas dar pradeda leisti; visa beveik liaudis paskendusi girtuoklystėje, (bet ir blaivybė mes skirstome į „bažnytinę“ ir „bedievišką“); pasileidimas ir išivirkimas jaunume, kuriai neduodama ton vieton nieko geresnio, giliai yra įleides šaknis, — o mes, vieton taisyti gyvenimą, vieton dirbti konstruktyvią darbą, edamiės už... kunigų gaspadines, ar raudonas cicilikų „nektarais“ ir spjaudome vienas kitam į širdis.

Tas prie nieko gero privedimus negali, ir mūsų žmonėms iš to jokios naudos nebus.

Mes turime šimtus darbų, kurie yra visiems lietuviams bendri ir kuriuos galėtume visi bendrai dirbti, jeigu tik mus nesiundintų nuolat toms „kunigų gaspadinėms“ ir „šliuptynių vaikais“.

Kultūros reikalais visi, berods, galime susieiti ant vienos platformos, palikę už slenkčio antagonizmo skraistes. Tautininkų srovė (ar partija, — kaip kam geriau) ir turi išsiskirti iš kelių: stovėti vidury, malšinti abiejų kraštutinių sraunų fanatizmo liepsnas ir traukti juos vidurin platus kultūros kelio, kuriuo eidami, galėtume savų žmonėms, savo tautai padaryti daug daugiau apčiuopiamo gero, negu dabar kad darome.

Tas tautininkų kelias aiškus. Jie mieliai susitiks viduryje kelio — kaip socialistus, taip ir klerikalus, jeigu tik šie panorės dirbti lietuvių apšvietimui, lietuvių kultūros pakėlimui, neįsėdami ten savo ypatingų „misijų“, nepardidodami visos tautos kultūros reikalų už savo partiją, jeigu taip galima išreikšti, politika.

Klaidingai todėl mano tie, kurie tikisi, kad tautininkai yra „pasliję“ prie katalikų ar prie bedievių. Tautininkai palieka tuos reikalus, kaip minėta, įvairiems dieviškiems ir bedieviškiems misijonieriams. Ažuot vėl tosiūs barmius už ar prieš tokią ar kitokią tikybą, ar gi negeriamas laikraštis užsiimti praktiško gyvenimo bei kultūros reikalais?

Kad tautininkai savo kelią gerai pažįsta ir nuosekliai juo eina, tam pavyzdžių neturksta. Anais revoliucijos metais Rusijoje ir Lietuvoje, tautininkai, rupindamiesi gyvu to dienos reikalu, apėmė visą tautą, mieliai susidėjo su mūsų socialistais ir bendrai rėmė laisvės judėjimą Lietuvoje. Už tai mūsų klerikaiskas apspauskė juos bedieviais, cicilikais ir šliuptyniais. Vėliaus, atvykus „Saulės“ atstovams (kun. Tumui ir Alsauskui) su apšvietos reikalais, tautininkai irgi nuosirdžiai rėmė apšvietos darbą, nors jis ir buvo klerikalių reprezentuojamas. Už tai mūsų socialistai apsauskė tautininkus „parsiavėliais“ kunigams, atzagareiviais ir t. t. Dabar vėl, atvykus Dr. Basanavičiui ir M. Yčiui Tautos Namų reikalams, tie patys tautininkai i vien bendrai dirbo su klerikalais, laisvamaniais ir anarchistais, — nes tai kultūros darbas, nes tai praktiškas, naudingas darbas lietuvių gerovei.

Ir mes manome, kad toks kelias yra teisingas, praktiškas ir vienintėlis budas lietuvių kultūros pakėlimui. Šią pradą su prasti vis didesni lietuvių skaitliams, kuriems jau iki gyvo kaulo įgriso besisukti tame užburto „kunigų gaspadinių ir šliuptynių“ rate. Ateis, tikimės, užilgo laikas, kad tos „šliuptynijos“ ir „Romos krokodilijos“ suksis tik ant mūsų dvarų ir nedarugusių „susipračių“ liežuvių.

Rimtesni lietuviai ir rimtesni laikraščiai rupinsis svarbesniais praktiškais mūsų brolių reikalais — apšvietos ir kultūros reikalais, kurie nieko bendro su dievyte ar bedievyte turėti neprivalo.

„Liet.-Vok. Savaitraštis“ išmėtė vokiškąją dalį. Pradedant gruodžio pradžią, Tilžėje einas „Lietuviškai-Vokiškas Savaitraštis“ išmėtė savo greitinę vokiškąją dalį ir dabar eis vien lietuvių kalboje. Laikraštis perkėitė savo vardą į „Prūsų Lietuvos Savaitraštį“, ir perėjo į rankas draugijos „Spauda“. Redaktore paskirta p-lė Marta Raišukytė Tilžėje. Laikraščio formatais taipogi žymiai padidintas. „Prūsų Lietuvos Savaitraštis“ svarbiausiai skiriamas Maž. Lietuvos jaunimui.

— Naujasai „Prūsų Lietuvos Savaitraštis“ savo antrame numeryje štai ką praneša: Klaipėdoje kalbama, buv valdžia ketinanti lietuviams laisvą savo kalbos vartojimą susirinkimose uždrausti, jeigu jieji toliau norėsia su Didžiosios Lietuvos bei Amerikos lietuvių bendrauti.

Moksleivių anketa. Vienas Lietuvos moksleivių organų, „Aušrinė“, savo 27-tame numeryje praneša apie sumanytą anketa lietuvių kalbos, rašties ir istorijos vidurinėse mokyklose išguldymo reikale. Tam tikslui paruošė savo sandraugų atsistai reikalavimus medžiagos. Tarp kitko, prašo būtinai pažymėti mokyklos pavadinimą, lietuvių kalbos mo-

kytojaus pavardę, skaitlių lietuvių mokinių toje mokykloje, skaitlių lankančiųjų minėtasis pamokas, skaitlių pamokų savaitėje ir valandas, visą išguldinamojo kurso programą ir vadovėlių pavadinimus.

Rašties dirvoje. Zinomo mūsų dainiaus Maironio eilių rinkinys „Pavasario Balsai“, kame yra tilpės ir libretto veikalas „Mūsų išganymas“, matoma, naudojasi lietuvių visuomenėje didėliu pasisekimu, kadangi šv. Kazimiero draugija Kaune žada ne užilgo paleisti svetian antrąją to rinkinio laidą.

— Kaip praneša Lietuvos laikraščiai, lenkai: prof. Abraham Bruckner, kun. Fijalk, Rozavodskis, Semkavičius, Zakrevskis ir Smolka, visi drauge susidėjo, rašą istorijos veikalą „Lietuvos ir Lenkijos istorijos santikiai“, kuriam medžiagą semia senovės dokumentuose. Ne užilgo šis veikalas žadas išeiti iš spaudos ir, kaip rasoma, mesias daug šviesos į lenkų ir lietuvių gilią praeitį.

„Viltis“ laimėjo premiją. Kaune einas katalikų moterų laikraštis „Lietuvaitė“ buvo paskyręs savo skaitytojams dvi premijas. Vieną iš tų premijų laimėjo vilniškė „Viltis“, kitą „Žiburio“ Gijų skyrius.

LIETUVIŲ MOKSLO DRAUGIJA VILNIUJE Į AMERI-KOS LIETUVIUS!

Lietuvių Mokslo Draugijos Komitetas savo posėdyje lapkričio 30 (gruodžio 13) d., išsklausęs savo pirmininko pranešimą apie jo kelionę po Amerikos lietuvių naujokynus ir apie surinktas aukas TAUTOS NAMŲ statymui Vilniuje, vienbalsiai nutarė per Amerikos lietuvių laikraščius viešai ištarti širdingą savo ačių už tas gausias dovanas taip svarbias mūsų tautos reikale vieniems tiems, už vandenyno gyvenantiems, gerbiameis tautiečiais, kurie nesigailėjo savo sėkimo, kad sušelpė Tėvynėje likusių brolių kultūros dalykus! Už parėmimą TAUTOS NAMŲ idėjos drauge su šiuo Komitetu taria nuosirdžiai ačių gerbiameis Lietuvos, Tėvynės, Katalikų, Vienybės Lietuvių, Draugo, Darbininkų Vilties, Laisvosios Minties ir Saulės reiktoriams, kaip ir visiems tiems vyrams, kurie priminėjo M. Draugijos pasiuntinius, jiems rengę prakalbas, kuo jie daug labai yra prisidėję, kad L. Mokslo Draugijos atstovai Amerikoje lengviau ir pasekmingiau savo tikslą pasiektų. Stambesnės aukos bus paskelbtos ir Lietuvos laikraščiuose.

Lai gyvuoją Amerikos Lietuvių, lai jie neužmiršta ir tolyn savo brolių Lietuvoje!

Vilnius gruodžio 1 (14) dieną, 1913 m.

L. M. Draugijos Komitetas: Dr. J. Basanavičius, pirmininkas Dr. J. Šlapelis } pirmininko Adv. Andr. Bulota } padėjėjai Adv. J. Vileišis, sekretorius Dr. A. Vileišis, kasierius Juristas A. Smetona, bibliotek. Kun. filiozofijos daktaras

J. Stepanavičius } na-riai Gymnaz. mokytojas } pava- Z. Žemaitis } duoti Juristas M. Biržiška } to ai.

BE REIKALO KALTINA. „Eik šian tu, išdykėli,“ tarė supykęs tėvas į Jonuką: „iš mokyklos nam pranešė, kad tu vėl nesmagumą tenai padarei.“ — „Visai ne, tėte,“ teisinasi Jonukas: „Raulynį Juozukas atsinešė spilką, o aš ją padėjau ant kedės mokytojų, kad, atėjęs, pamokinose uždrausti, jeigu jieji toliau norėsia su Didžiosios Lietuvos bei Amerikos lietuvių bendrauti.“

GUDRUS. Raulas, išgirdęs gražią muziką griežiant, kuri jam labai patiko, sumanė pats mokyti. Priėjo prie muzikanto ir klausia, kiek tasai imty už pamokinimą.

— Aštuonis doliarus už pirmą mėnesį, ir 5 doliarus antrą mėnesį.

— Na, tai gerai. Aš ateisiu antrą mėnesį.

Galop motina atidavė savo sūnų į mokyklą neturtingiems vaikams Karaliaučiuje. Čia, didžiausią vargą kėsdamas, stropiai mokinosi jaunuolis. Kaip didis būvė vargas, galima spręsti iš to, kad jaunam Duonelaičiui dažnai tiesiog badauti reikėdavo. Kaip kai kurie Duonelaičio gyvenimo aprašytojai sako, jaunas mokinis iš Lazdynėlių nekartą iš bado apalpdavęs. Tačiau nieko nežūrėjo ir mokinosi tolyn.

Budamas 15 metų, taigi 1732 metais, Duonelaitis buvo ant tiek prasilavinęs, kad galėjo pastoti į universitetą, kurin rudenyje ir pastoj. Matyt, jaunuolis turėjo palinkimą prie kalbų, kamą mėnėsi, ir 5 doliarus antrą mėnesį.

Galop 1737 metuose užbaigė universitetą. Po tam dar 3 metus baladojosi po Lietuvą, mokydamas įvairių ponų vaikus, kol 1740 metuose nebuvo pakviestas į Stalupėnų mokytojų tautišką mokyklą. Čia jisai buvo vyriausiu mokytoju. Stalupėnuose Duonelaitis išstarnavo iš viso 3 metus. Nors tai trumpas laikas, tačiau Duonelaitis per tą laiką daug naudos atnešė stalupėniams savo mokslu, kurį įgijo universitete.

Tris metus čia išstarnavęs, Duonelaitis 1743 metuose gavo kunigo vietą Tolminkiemyje, netoli Gumbinės. Apėmęs Tolminkiemio protest. parapiją, Duonelaitis apsidėdė su našle kunigo, kuris pirmiau toje parapijoje klebonavo. Parapija susidėjo iš lietuvių ir vokiečių. Tat ir Duonelaičiui reikėdavo sakyti pamokslai bei aprūpinti dvasiškėji parapijonių reikalai tose abiejose kalbose.

Liūsoją laiką Duonelaitis praleidavo, trisdamasis apie namus bei daržę, kame jisai prižiūrėdavo savo medelius: juos apvalydavo, čiepydavo, sodindavo ir t. t. Iš šių Duonelaičio palinkimų galima tai spręsti ir apie jo būdą, kurisai, kaip galima manyti, buvo kitus mylės, linksmas, minkštą, malonus, lipsnus, svingingas. Kad ištikrų Duonelaitis buvo toksai, rodo nepaprasta Duonelaičio rupestis savo svečiais, kuriems jisai stengdavosi suteikti kuodaugiaus malonumų. Duonelaitis tarp kitko pažino ir muziką: galėjo groti ant klavierso ir taipogi pats rašyti gaidas (notas). Jisai savo parašytoms eilėms pritaikindavo muziką ir paskui, pats sau akompaniuodamas, giedodavo susatytas melodijas savo svečiams. Štai ką pats Duonelaitis apie tai savo užrašuose sako: „Mano budas buvo linksmas, ir aš ant savo klavierso mokuojau pagiedoti ir skambinti, ale aš tame veikime buvau doras ir pasi-procavojau savo svečiams naudingas buti“ (pagal Dr. Gaigalaitį „N. L. C.“).

Tolminkiemio parapijoje buvo sumanyta pastatyti našlės namas. Buta tam tikslui ir pinigų pas valdžią, kuri tačiau esančią pas ją pinigų atsiskaitė atiduoti sumanytamjam namui pastatyti. Tuomet Duonelaitis, nors pats nebuvo turto žmogus, savo pinigais pastatė tokį namą ir pavadė jį parapijai. Reikalui atsitikus, Duonelaitis drąsiai ginėdavo kaip savo paties, taip ir savo parapijonių reikalus, nežiūrėdamas, kas toks priešas. Nesibijojė jisai tuomet nei augstų valdininkų, nei nieko. Kartą teko jam susidurti net su ministru. Tuomet, nieko nepaisydamas, kreipiasi prie paties karaliaus, pats važiuoja Berliną ir visgi ant savo pastato. Taigi, Duonelaityje mes matome žmogų ne tikrai drąsų, bet ir mylintį savo parapijonus bei ginantį jų reikalus.

Apart sodininkystės, Duonelaitis labai mylėjo mechaniką, optiką ir abelnai fiziką. Fizikos srityje Duonelaitis dar uoliau dirbdavo negu savo sodnyje. Jisai gerai išmanė fizikos įstatymus, mokykloje teikti bei gamintis visokius stiklus, sustatydavo barometrus ir termometrus, kuriais buvo pagarsėjęs visoje savo apielikėje.

Liūsoją nuo visų savo darbų laiką Duonelaitis pašvėsdavo rašymui savo veikalų, tarp kurių žymiausių vietą užima augščiaus paminėtasis veikalas: „Metų Dalyjs“. Šiuom vardu tasai veikalas yra dabar vadinamas. Pro-

francužiškąja, vokiškąja ir lietuviškąja. Šias kalbas jisai taip gerai žinojo, kad ir eiles kiekvienoje galėjo rašyti.

Universitete Duonelaitis tautiškais išsirikio sau teologijos skyrių, kurį lankė 5 metus, taip pat uoliai, kaip ir ankščiaus mokydamas. Vargas bei badas ir čia buvo nuolatiniams jojo sandraugais.

Prie Karaliaučiaus universiteto nuo 1718 metų buvo įtaisyta lietuvių kalbos skyrius, arba seminarija. Šį skyrių uoliai lankė jaunas Duonelaitis ir tokiu būdu gerai susipažino su savo prigimtinę kalba.

Galop 1737 metuose užbaigė universitetą. Po tam dar 3 metus baladojosi po Lietuvą, mokydamas įvairių ponų vaikus, kol 1740 metuose nebuvo pakviestas į Stalupėnų mokytojų tautišką mokyklą. Čia jisai buvo vyriausiu mokytoju. Stalupėnuose Duonelaitis išstarnavo iš viso 3 metus. Nors tai trumpas laikas, tačiau Duonelaitis per tą laiką daug naudos atnešė stalupėniams savo mokslu, kurį įgijo universitete.

Tris metus čia išstarnavęs, Duonelaitis 1743 metuose gavo kunigo vietą Tolminkiemyje, netoli Gumbinės. Apėmęs Tolminkiemio protest. parapiją, Duonelaitis apsidėdė su našle kunigo, kuris pirmiau toje parapijoje klebonavo. Parapija susidėjo iš lietuvių ir vokiečių. Tat ir Duonelaičiui reikėdavo sakyti pamokslai bei aprūpinti dvasiškėji parapijonių reikalai tose abiejose kalbose.

Liūsoją laiką Duonelaitis praleidavo, trisdamasis apie namus bei daržę, kame jisai prižiūrėdavo savo medelius: juos apvalydavo, čiepydavo, sodindavo ir t. t. Iš šių Duonelaičio palinkimų galima tai spręsti ir apie jo būdą, kurisai, kaip galima manyti, buvo kitus mylės, linksmas, minkštą, malonus, lipsnus, svingingas. Kad ištikrų Duonelaitis buvo toksai, rodo nepaprasta Duonelaičio rupestis savo svečiais, kuriems jisai stengdavosi suteikti kuodaugiaus malonumų. Duonelaitis tarp kitko pažino ir muziką: galėjo groti ant klavierso ir taipogi pats rašyti gaidas (notas). Jisai savo parašytoms eilėms pritaikindavo muziką ir paskui, pats sau akompaniuodamas, giedodavo susatytas melodijas savo svečiams. Štai ką pats Duonelaitis apie tai savo užrašuose sako: „Mano budas buvo linksmas, ir aš ant savo klavierso mokuojau pagiedoti ir skambinti, ale aš tame veikime buvau doras ir pasi-procavojau savo svečiams naudingas buti“ (pagal Dr. Gaigalaitį „N. L. C.“).

Tolminkiemio parapijoje buvo sumanyta pastatyti našlės namas. Buta tam tikslui ir pinigų pas valdžią, kuri tačiau esančią pas ją pinigų atsiskaitė atiduoti sumanytamjam namui pastatyti. Tuomet Duonelaitis, nors pats nebuvo turto žmogus, savo pinigais pastatė tokį namą ir pavadė jį parapijai. Reikalui atsitikus, Duonelaitis drąsiai ginėdavo kaip savo paties, taip ir savo parapijonių reikalus, nežiūrėdamas, kas toks priešas. Nesibijojė jisai tuomet nei augstų valdininkų, nei nieko. Kartą teko jam susidurti net su ministru. Tuomet, nieko nepaisydamas, kreipiasi prie paties karaliaus, pats važiuoja Berliną ir visgi ant savo pastato. Taigi, Duonelaityje mes matome žmogų ne tikrai drąsų, bet ir mylintį savo parapijonus bei ginantį jų reikalus.

Apart sodininkystės, Duonelaitis labai mylėjo mechaniką, optiką ir abelnai fiziką. Fizikos srityje Duonelaitis dar uoliau dirbdavo negu savo sodnyje. Jisai gerai išmanė fizikos įstatymus, mokykloje teikti bei gamintis visokius stiklus, sustatydavo barometrus ir termometrus, kuriais buvo pagarsėjęs visoje savo apielikėje.

Liūsoją nuo visų savo darbų laiką Duonelaitis pašvėsdavo rašymui savo veikalų, tarp kurių žymiausių vietą užima augščiaus paminėtasis veikalas: „Metų Dalyjs“. Šiuom vardu tasai veikalas yra dabar vadinamas. Pro-

francužiškąja, vokiškąja ir lietuviškąja. Šias kalbas jisai taip gerai žinojo, kad ir eiles kiekvienoje galėjo rašyti.

Universitete Duonelaitis tautiškais išsirikio sau teologijos skyrių, kurį lankė 5 metus, taip pat uoliai, kaip ir ankščiaus mokydamas. Vargas bei badas ir čia buvo nuolatiniams jojo sandraugais.

Prie Karaliaučiaus universiteto nuo 1718 metų buvo įtaisyta lietuvių kalbos skyrius, arba seminarija. Šį skyrių uoliai lankė jaunas Duonelaitis ir tokiu būdu gerai susipažino su savo prigimtinę kalba.

Galop 1737 metuose užbaigė universitetą. Po tam dar 3 metus baladojosi po Lietuvą, mokydamas įvairių ponų vaikus, kol 1740 metuose nebuvo pakviestas į Stalupėnų mokytojų tautišką mokyklą. Čia jisai buvo vyriausiu mokytoju. Stalupėnuose Duonelaitis išstarnavo iš viso 3 metus. Nors tai trumpas laikas, tačiau Duonelaitis per

fororius Rėza, kaip rašo Dr. Gaigalaitis, yra ta veikala pavadinimas "Metu." Kaip pats autorius ta-
jį veikala pavadinimo, iš esančiųjų
rankose Duonelaitis gyvenimo
aprašymą susekti negalima.

Tasai veikala yra padalintas
į keturias atskiras dalis, pagal
meto dalis: pavasarį, vasarą, ru-
denį ir žiemą. Visas veikala pa-
rašytas eilėmis. Pavasario dalis
susideda iš 645 eilių, vasaros da-
lis—iš 714, rudens dalis—iš 918
eilių ir žiemos dalis—iš 680 eilių.
Šiai veikala yra tikru veidrod-
džiu tų laikų lietuvių gyvenimo.
Jame atspindi visi lietuvių dar-
bai, vargai, rupešiai, pasilink-
siminiai, šventės, krikštynos,
vestuvės, papročiai ir t. t. Pa-
rodoma, kokie darbai, kokie pa-
pročiai yra surišti su ta, arba kita
meto dalimi. Nupiešama įvairūs
tų laikų įvairių sluoksnių tipai.
Žodžiu sakant, tame veikale mes
turime staiga, tartum kokio bur-
tininko paliepinu, sustojusi, ir
taip pasilinkusi visą lietuvių gyve-
nimą tokiu, kokiui jįsai buvo as-
tuonioliktame šimtmetyje.

"Metų Dalis" yra veikala, ku-
ris amžinai pasiliks dideliu ir
puikiu paminklu mūsų raštijoje.
Apat šio veikalo, Duonelaitis yra
parašęs dar ir smulkesnių veika-
lų, kaip "Lapės ir Gandro Čėsnis"
(garnio) Čėsnis" (balius), "Rudikis
(šuo) Jomarkininkas", "Šuo Did-
galvis", "Vilkas Provincininkas",
"Arzuolas Girdelėnis", Priekaus
pasaka apie lietuvišką svodvą."

Mirė Duonelaitis vasario 18 d.
1780 m., kaip "Aušroje" rašyta,
"vyresnybės garbinamas, parapio-
jos mylinas ir prietelių apgaili-
mas." Paliko savo moterį, kuri
dar pergyveno 18 metų ilgiaus.
Vaikų nepaliko. Duonelaitis tu-
rėjo, kaip sako Dr. Gaigalaitis,
dar brolių, seserų bei taip gim-
inių, užmūsų gan augstas tarny-
stės. Tačiau Duonelaitis, šios
šeimynos ainių, vėlesniuose lai-
kuose nerandama.

Viešai pasirodžiusios medžia-

gos apie Duonelaitį yra mažai.
Iš jojo gyvenimo žinoma vos
vienas-kitas ruožas. Iš jaunystės
beveik nieko nėra. Berods, daug
ko ir nesužinosime. Tačiau kai-
kas ir galima būtų susekti bei
papildyti Duonelaitis biografijoje.
Kaip Dr. Gaigalaitis savo para-
raštyje Duonelaitis biografijoje
tvirtina, Duonelaitis raštų esa-
ma Lazdynėliuose pas p. von Be-
low'a, kuris dabar yra Duonelai-
čio tėviškės savininku. Rasi,
Duonelaitis raštų esama ir Ka-
raliaučiuje, kame jįsai mokino-
si. Taipogi, gal esama išmėtytų
jų ir įvairiose vietose Maž. Lie-
tuvos, rašytojo gimtinės.

Kaip girdėti, Tėvynės Myleto-
jui Draugijai žada Duonelaitis su-
kaktuves paminėti, išleisdama
pilną to rašytojo veikalų rinkinį.
Velytina tam ištikrųjų puikiam
darbui kuogeriausio pasisekimo.
Iš kitos pusės taipogi velytina,
kad leidėjai, kiek galint, geriau
perkratytų visus prieinamus
jiems archyvus ir kad kuopliniu
nušviestų to taip didelę svarbą
lietuviams turinčio dainiaus gy-
venimą.

Iš tų sukaktuvių kitų paminė-
jimų pažymėtina sumanytasai
Maž. Lietuvoje paminklo staty-
mas. Paminklą žadama statyti
ant Rambynkalnio. Liet. Mok-
sio Draugija, kiek šių žodžių ra-
šytojui žinoma, taipogi buvo pa-
skyrusi tam tikrą komisiją Du-
nelaitis sukaktuvių paminėjimui
pasirūpinti, tačiau apie kol-kas
veikina tenai kol-kas nieko ne-
girdėti.

Visi gi mes, lietuviai, geriausiai
paminėsime Duonelaitis sukaktu-
ves, jeigu pasirūpinsime tų mu-
sų sukaktuvinių-rašytojų. Ne-
tikėtai pagal jo vadą pažinti, bet
atidėsimė valandėlę-kita ir ar-
timai susipažinsime su tuom,
ka Duonelaitis parašė su savo
prabočių gyvenimu. Tai bus gar-
bingiausias tų sukaktuvių pami-
nėjimas.

Lapės ir Gandro Čėsnis.

Lapė, ant laukų medžioklė, gandrą sutiko.
"Sveiks," tarė: "miels brolau, ką veikia tavo pacietė?
Kad tik tavo taip jau ką veikia savo lizdelyje?
O ir tu, ką veiki, ar sveiks, ar drus dar medžioji?
Bet nepadėvyk man, brolau, jau barti reikėtų.
Kodėl tu mane per tokį didelį čėsa.
Kodėl taip ilgai nelaukiai nameliuose mano?
Rasi, jau išdykai, varlių perdaugel turėdams
Ir savo rupešius iš prūdų mūsų žvejodams?
Juk nemadagūn yr kaimyną gėrą užmiršti."
"Rods," tarė gandrą jai: "ir jau ben kartą reikėtų.
Ale žinai, koks trinsas yr ant stogo maitintis
Irgi kelis vaikelius penėti ir užauginti,
Priegtam nuo vanagų piktų neprietelių ginti."
Nes jau gandrą gerai šelmystė lapės sumanė;
Bet kaip ji per daug ji taip prispyrusi meldė,
Nulėkė po kelių dienų ant pietų stelinotas.
Lapė ji tu meilėngais žodžiais sveikinti pradėjo.
"Sveiks," tarė: "miels brolau, i mūsų kampą paręjęs;
Buk taip geras, prašau, i urvą mano įliskie
Ir, ką aš steliavau, už ger šį sykį priimkie."
Tuo jam ji kelias krūpas ant luobo užpylė
Ir tokius valgius labai jį ragino lesti.
"Imk," tarė, "miels brolau, aš tav daugias dar atnešiu."
Taip ji pasakiusi, iš urvos greitai išlindo
Ir surinkusi daug išpūsių atnešė kaulų.
"Štai," tarė: "mėsos ir tav atnešiu skanų kšnelį."
Bet jau gandrą, gerai tokią šelmystę matydams,
"Aš," tarė: "tav, sesel, už garbę daug dėkavoju.
Man, nežinau, kaip šiandien tarp dyvinių pasirodo;
Rasi, kokia liga ar gumbas sunkina širdį."
Bet jiems bekalbant, štai, gandro atlekė bernas
Ir gaspadorių namo labai jis skubintis meldė.
Taip atsiveikinę jis iš urvos lapės išlindo
Ir po to čėsnies bei lapės tankiai minėjo.
Bet girdėk toliaus, kas kiti tokios sykį.
Gandrą jau vaikelius užaugusius buvo išleides
Ir be rupeščių ant lizdo lopė sėrmėgą;
Nes jau čėsas jo keliatū artinos vėlei.
Štai, laputė išolo jį lankyti atbėga
Ir, kaip pratusi yr, meilėngais sveikina žodžiais.
"Ak," tarė: "miels brolau, bėda mane didelė spaudžia.
Jau tris dienas medžioklė mano n'uspėjau;
O ir mane bobos su kačergomis išbadė
Ir, šunims pjudydamos, jau kone visą suplėšė.
Štai, matyk, visos uodegos vos galas dar liko.
Ak susimilk, meldžiu, ir duok man kokį kšnelį."
Gandrą tuojaus, aną istiesęs ilgąjį snapą,
Iš geros širdies išvėmė rupužę vieną.
"Štai," tarė: rasi gana bus už čėstavojimą tavo."
Eikš, žmogau, eik šian, mokinkis šelmį pažinti,
Kurs saldžioms kalboms meilėngai klasta dumoja
Ir, bebūtuodams širdingai, kožną kšnelį pavydi.
Tū, sakau tav, tokio neprieteliaus skaudžiaus saugokis.
Lapė dar perdaug visur ant svieto medžioja
Ir klatorių nereik tikrai tarp būrų jieskoti.
Eik, kalinėk tikrai, kas ponų dvaruose destis,
Kur švelnioms uodegoms sratų skaudulius glosto,
O pasalomis smarkus neprietelius vardgind lupą.
Mesk šelmystę šalin ir visą vėlinišką klastą;
Artina savo mylė, kaip myli tu save patį.
Kas tav nemalonu, nevelyk artymui savo,
O kas tav malonu, daryk ir jam tai širdingai.

Lapė, kaip iš pasakos mūsų mandagiai girdim,
Iš klastos įpuvusių kaulus sulijo gandrui,
O jai gandrą vėl išvėmė rupužę davė.
O tik beklustuodami vagis lankė kits kita.
Bet dabokim tikrai, ar svieto budas geresnis?
Iš burnos išėmė umai "sesutė, brolelis."
O iš rankų teisiog pasislėpęs budelis kerta.
Taip ant svieto yra, kur vėlinas abazda valdo
Ir tarp savo tarnų savo didelę kaimenę gana.
Eikš, mano miels gentie, mano išrinktas broleli,
Eikš, mylėkivos taip, kaip mylėdavos broliai!

K. Duonelaitis.

Pašnekėlių Kampelis.

372. Koki medžiai yra vaisin-
giausi? Vaisingiausias yra ba-
nanos medžiai, kurie yra ant tiek
vaisių, kad vienas žemės akras,
užsodintas tais medžiais, gali iš-
maitinti 25 kartus daugiau žmo-
nių negu tas pats akras, kviečias
užsėtas. Garsus vokiečių moksi-
ninkas Humboldt buvo išskait-
liavęs, kad bananų akro atnešti
vaisiai sveria 44 kartus daugiau
negu bulvių akras ir 133 kartus
daugiau negu kviečių tas pats
akras. Trisdešimt arba ketu-
riasdešimt bananos medžių at-
neša tiek daug vaisių, kad iš jų
galiama gauti 4,000 svarų mai-
sto medžiagos.

Iš kitų medžių, atsižymėję
savo vaisingumu, paminėtina ko-
kosinė ir daktilinė palmas; taipo-
gi pomarančių arba apelsinų
(orange) medžiai. Kokosinė pal-
ma kasmet atneša apie toną
(2,000 svarų) riešutų, daktilinė
palma—nuo 100 iki 400 svarų vai-
sių kasmet. Kai kurie apelsinų
medžiai atneša po 20,000 pilnai
gerų ir tinkamų vaisių. Tačiau
toksai didelis vaisingumas paste-
bima tikrai pas atskirus me-
džius. Paprastas medis atneša
vidutiniškai po 5,000—10,000
apelsinų. Vienok ir toksai skait-
lius yra labai didelis.

Banana yra sulyginamai ne-
augstas, 15—20 metų augščio tu-
rįs, medis. Šitasai medis atsižymi
nepaprastu savo lapų ilgumu,
siekiančiu dažnai 10 pėdų. Ba-
nanos medžiai taipogi atsižymi
ta ypatybe, kad neturi šakų: su-
sideda vien iš liemens ir lapų.
Banana auga tikrai šiltuose kra-
štuose, šiauriosie siekia ma-
notais Floridos, Kanarų salų,
Egipto bei Pietinės Japonijos;
anapus ekvatoriaus i pietus ba-
nanos augimo rubežiai siekia
Pietinės Brazilijos ir Natal (Pie-
tinėje Afrikoje). Labai daug
mokslininkų ginčytasi apie tai,
ar augo Amerikoje bananos prieš
laikus Kolumbo, kuris, kaip ži-
nome; skaitosi Amerikos atra-
dėju. Kai kurie mokslininkai ma-
no, kad bananos gimtinė yra "Se-
nasai Svietas," iš kurio Amerikon
bananos sėklas galejusios patek-
ti, aciū įvairioms jurių sriovėms,
kurių esama tarp abiejų konti-
nentų (tvirtėmųjų). Tikrai ne-
žinia net, ar banana augo Ame-
rikoje, kuomet i čia atvažiavo
Kolumbas. Klausimas apie tikrą-
ją bananos gimtinę pat iki šiolei
nėra galutinai išspręstas.

Bananos yra įvairių rūšių.
Vienos, kurias mes žinome, yra
valgomos žalios. Tačiau yra to-
kių rūšių bananų, kurių valgyti
negalima, kol josios nėra iškep-
tos. Šitoji antra rūšis yra ir daug
maistingesnė už pirmąją. Yra
tokių bananos rūšių, kad kiek-
vienas medis pagamina vos po
vieną bananą. Šioji rūšis auga
Kynijoje ir ant Malajaus salų
(prie piet-rytinio Azijos krašto).
Kokio didumo yra ta banana,
galima spręsti iš to, kad tos vie-
nos bananos pilnai užtenka trim
žmonėms pavalgyti.

Iš bananos vaisių daroma tam-
tikri ir maistingi maltai. Rytų
Afrikoje iš to vaisiaus daroma
tam tikras svaiginantis gėrimas.
Bananos lapai taipogi yra įvai-
riai sunaudojama. Iš jų daro-
ma ragazės ir maišeliai. Jo-
sios lapai taipogi plačiai yra va-
tojama, kaip medžiaga cigarečių
popieriui padaryti. Pastaraisiais
laikais, pamačius žmonėms visą
naudą, kokią galima turėti iš šių
medžių, i juosius atkreipta dau-
giau atydos, daugiau pradėta pri-
žiūrėti, ir šiandien banana stovi
ant gan augšto išsivystymo laip-
sni.

Palma savo išlaikine išvaizda
šiek-tiek panaši i bananų me-
džius. Bendra ypatybė pas šitas
dvi medžių rūšis yra tai, kad
kaip vieni, taip ir kiti neturi ša-

kų. Kai kurios palmų rūšys yra
taip pat žemos, kaip ir bananų
medžiai. Yra ir daug žemesnių.
Kai kurios palmos yra taip trum-
pos, kad jos vadinama "beliemi-
nėmis." Tačiau iš kitos pu-
sės, yra palmų rūšių, atsižymė-
jusių savo augstumu. Palmos
liemuo paprastai yra tiesus. Tik-
tai kai-kada, perskėlus vėjui ar
kam nors kitam palmos liemenį,
palma išauga i dvisakį medį.
Kaip banana, taip ir palma auga
šiltuose kraštuose. Tačiau pal-
ma toliaus siekia i šiaurius ir
pietus negu banana. Palma ski-
riasi nuo bananų ir įvairumu
savo rūšių, kurių priskaitoma net
apie vienuolika šimtų. Palma at-
neša daug daugiau naudos žmo-
nui negu banana. Iš josios gau-
nama ne tikrai įvairių rūšių mai-
stas, bet taipogi palma yra va-
tojama kaip medžiaga drabu-
žiams, deginimui, namų staty-
mui, lazdoms, popierai, krakmo-
lui, aliejui, vašku, vynui ir dau-
gybei kitų reikalingų daiktų.

Apelsinas, arba pomarančas,
yra pagal visą savo sudėtiną taip
artimas lemonsui, kad dažnai yra
sunku praversti griežtą liniją tar-
pu abiejų augmenų. Todėl šie
augmenys skiriami i karčiuosius
ir saldžiuosius. Pas mus dažniau-
siai apelsinų vardu yra žinoma
antroji rūšis.

Nors apelsinas šiandien yra pla-
čiai vartojamas visame pasa-
ulyje, tačiau jįsai yra sulygina-
mai neseniai žinomas. Dabar
apelsinai yra auginami beveik vi-
suose šiltuose kraštuose. Jų
gimtinė yra skaitoma Azijos In-
dija, kurios šiaurinėje dalyje jie
pirmiausiai augo taip vadinamo-
se "junglėse," tai yra pelkėse.
Tačiau kiti mokslininkai sako,
kad apelsinas galėjęs kilti iš Bur-
ma pussalio (pietų-rytų Azijos da-
lyje), arba net ir iš Pietinės Ky-
nijos. I vakarinę Aziją ir vėliau
ant Tarpžeminių jurių salų
apelsinus galėję atnešti arabai.
Tai galėję atsitikti apie IX šim-
tymetį. Arabai išnešioję apelsi-
nų ir po visas šalis, kurias jie už-
kariavo. Po Europą apelsinas iš-
splatino, kaip spėjama, aciū kry-
žiaus karams, iš kurių, sugrįžda-
mi, kareiviai parsinešė ir apelsi-
nų sėklų. Kad toksai spėjimas
yra teisingas, rodo ir tai, kad
apelsinai pradėjo platintis po Eu-
ropą, tikrai pasibaigus kryžiaus
karams, nuo kurio laiko raštijoje
vis dažniau ir dažniau užtinka-
ma paminėjimų apie apelsinus
bei jų auginimą.

373. Kodėl sergama jurių liga?
Kiekvienas Amerikon atkeliavęs
lietuvis žino, kas per garmas
yra jurių liga. Tačiau apie prie-
žastis, kurios sukelia tąją ligą,
mažai kuris iš mūsų pamano. O
jeigu kuriam ir užėina, omenin
tasai klausimas, tai tuojaus turi
ir gatavą atsakymą: girdi, lai-
ko supimas tam esąs kaltas.
Taip, tai taip, bet nevisai. Yra
dar ir kiti priežastys. Jeigu kas
nors pasakytų, kad jurių ligai
yra artimesnė priežastis, negu
laivo supimas ir kad toji prie-
žastis yra žmogaus ausys, tai
danguma tikrai rankomis suplo-
tų. Nevenas, rasi, apie taip iš-
sitarusį su ramia sąžine pasa-
kytų, kad jam "stogas truputį
prakiruo." Taip manantieji žmo-
nės nei sapne nesapnuotų, kad
esama daktarų, taigi mokyty vy-
riaus, kurie kaip sykis panašios
nuomonės laikosi ir jai į viešai
skelbia. Dr. Norman Bennett
sako, kad ausyse esama tam tikrų
kanalų, pilnų tam tikro skysti-
mo, vadinamo "endolymph." Tų
kanalų sienos turi gan daug ner-
vų, kuriais kanalai yra suvienyti
su smegenimis ir pilvu. Laivui
supantis, skystimas mušasi i ka-
nalų sienelės, tuom erzina nervu-
i išsiskia tai, kad vadiname ju

rių ligą.

Yra viena ypatybė, kurią, rasi,
daugelis, per jures važiuodami,
pastebėjo. Kuomet laivas neria
galu pirmyn, kitaip sakant, yra
mėtomas iš galo i galą, tai tuo-
met jurių liga yra daug blo-
gesnė negu tame atsitikime, ku-
met laivas supasi iš šono i šoną.
Dalykas čia ne laivo supimosi
bude, bet surdytame minėtojų ka-
nalų ausyse. Mat, tie kanalai au-
susye yra nevienai sudėti. Vieni
yra vertikališki (staciai žemyn
stovi), kiti—horizontališki (išil-
gai gulį). Vertikališki kanalai
yra dvigubai tiek, kiek horizon-
tališki, ir todėl taip vadinamasai
laivo "galinis supimas," erzinda-
mas du trečdaliu kanalų nervų,
visuomet pablogina ligą. Ligos
didumas, žinoma, priklauso ir
nuo ausų bei minėtojų kanalų
stovio.

Iš čia aiškus išvedimas, kad
norintis važiuoti, kad išvengus
didelės jurių ligos, turi išpradžių
apžiūrėti pas gydytoją savo au-
sis, — taip bent minėtos žinios
sako.

374. Kur vyšnia yra daugi-
siai garbinama? Lietuvoje, kaip
ir kitose šalyse, kur ukinkystė
užima pirmąją vietą, vyšnia
yra mylima tiek, kiek
jinai suteikia žmonėms naudos.
Tačiau apie koki nors vyšnios
garbinimą šiose šalyse neesame
drąsiai su kitais šodnų vaisiais
žmoniu akys ištikrųjų svarbia
vietą ir garbinama tikroje to žo-
džio prasmėje,—tokia šalin yra
Japonija. Niekur vyšnia nėra to-
kioje pagarbėje, kaip Japonijoje.
Yra net tam tikra šventė, vadi-
nama "Chonami." Jį ištikrųjų
yra abelnai gėlių (kvietų) šven-
tė. Tačiau pirmą vietą joje
užima vyšnia, prie kurios žydji-
mo laikotarpio ir šventė yra pri-
taikinta. Vyšnių žydėjimas yra
svarbus apsirėikimas, i kurį
kiekvienas japonas atkreipia sa-
vo atydą.

Vyšnių žiedui pašvenčia savo
eiles japonų poetai ir poetės.
Net dideli politiški laikraščiai
akylai seka vyšnių žiedų stovi-
dangulyje miesto ir užmiečio
parkų. Laikė šventės "Chonami"
tūkstantinės minios žmonių sku-
ba parkuosna. Vėžėjai nesėja
vežti įspuosusią minią, o stryt-
kariai Japonijos sostinėje Tokio
gruste prigrusti. Kiekviena ka-
ba, susitikus japonams, prasi-
deda nckaitai, kaip klausimu:
"Kaip žydi pas jus vyšnios?" Ne-
pildymas šio amžiaus įsigalėjusio
papročio būtų didžiausiu neman-
dagumu. Žmonės linksmi vie-
nas kitą sveikina "su vyšnios pa-
žydėjimu." Žodžiu sakant, vy-
šnia Japonijoje užima tarp visų
augmenų bene vieną garbingia-
sių vietų.

Bet užtai ir vyšnia tenai kitoki-
ka negu pas mus. Tenai jįi at-
sižymi savo varšų-spalvų įvai-
rumu: vyšnios žiedai tenai aiš-
kiai-raudoni, violetiniai, geltoni,
ružavi, balti. Ir, vyšniai žydint,
Japonijos parkai, abelnai gerai
ir švariai užlaikomi, ypač Tokio,
ištikrųjų yra puikūs. Žiedai tan-
kiaai aploję medžius bei paslę-
šakus su lapais, ir, rodosi, tartum
prieš žmogų stovi dideli įvairia-
sių varšų gėlių kugiai. Ypač
puikus yra tuom tarpu parkas
"Ueno," vienas didžiausiųjų par-
kų Japonijos sostinėje.

375. Kur, plaukiant vandens
paviršium, nematyt dangaus?
Tokia ypatinga ir, regis, vienin-
tė vieta yra kanalas Worsley
šiaurios tarp vietelių Worsley
ir St. Helens. Tasai kanalas turi
išviso šešiolika mylių ilgumo ir
nuo galo iki galui yra po žeme.
Lancashire (apskritis šiaurinėje
Anglijoje) atsižymi savo paste-
bėnais plačiai išsimečiusiomis
anglių kasyklomis. Kaip te-
nai yra išsiplėtusios kasyklos,
galima spręsti iš to, kad apie
pusę viso apskričio ploto turi
apėjusios kasyklos. Kasyklų ve-
dėjai išskaitliavo, kad jie galėtų
sutaupinti daug pinigų, jeigu
vieton gabenai anglis žemės vir-
šum, kas gan brangiai atsieina,
gabentų jasias koku nors keliu
po žeme. Tuom tikslu buvo mi-
nėtasai kanalas padarytas ir su-
kasyklomis sujungtas.

Dabar tenai yra vartojami pa-
prasti luotai, kurie varoma žmo-
nų jėga. Kanalas yra labai ži-
nas, ir jojo viršuje padaryta tam
tikri skėliniai. Luotai prikrau-
ama anglimis, ant anglių atsi-

gula veidu viršun darbininkai ir,
spirdamiesi komomis i stoge esan-
čius skersinius, tokiu budu va-
ro anglių prikrautus luotus. Ai-
šku, kad šie "jūrininkai," vandens
paviršium plaukiami, per visas
šešiolika mylių, dangaus jokiū
budu negali pamatyti.

KLAUSIMAI.

376. Iš kur atsiranda augmenis
ant naujų salų?

377. Kaip turtinga yra jurė?

378. Kur daugiausia suvartoja-
ma kavos?

379. Kuomet atsirado piršti-
nės?

(Atsakymai bus kitam numerij.)

PRANEŠIMAS.

Jau nuo "Varpo" laikų nenu-
ilsdama darbuojasi Lazdynų Pe-
da lietuvių raštijos dirvoje. Per
tą laiką paleido ji placiojon Lie-
von užstojančius spausdintojo
dailės žodžio eilučių, sutvėrė
šimtus tipų, parodė daugybę
puikių realizmo ir lirikos pa-
veikslų.

Lazdynų Pelėdos raštai ypač
svarbus yra tuo, jog jie atvai-
dina, gali sakyti, visos Lietuvos
gyvenimą, plačiausioje prasmėje.
Ji nenšisklendusi kuriame nors
viename luome, ar sluogsnyje.
Ji aprašo ir kaimą, ir dvarą, ir
miestą. Jos raštai pasakoja mums
dramų su kitais šodnų vaisiais
žmoniu akys ištikrųjų svarbia
vietą ir garbinama tikroje to žo-
džio prasmėje,—tokia šalin yra
Japonija. Niekur vyšnia nėra to-
kioje pagarbėje, kaip Japonijoje.

Yra net tam tikra šventė, vadi-
nama "Chonami." Jį ištikrųjų
yra abelnai gėlių (kvietų) šven-
tė. Tačiau pirmą vietą joje
užima vyšnia, prie kurios žydji-
mo laikotarpio ir šventė yra pri-
taikinta. Vyšnių žydėjimas yra
svarbus apsirėikimas, i kurį
kiekvienas japonas atkreipia sa-
vo atydą.

Vyšnių žiedui pašvenčia savo
eiles japonų poetai ir poetės.
Net dideli politiški laikraščiai
akylai seka vyšnių žiedų stovi-
dangulyje miesto ir užmiečio
parkų. Laikė šventės "Chonami"
tūkstantinės minios žmonių sku-
ba parkuosna. Vėžėjai nesėja
vežti įspuosusią minią, o stryt-
kariai Japonijos sostinėje Tokio
gruste prigrusti. Kiekviena ka-
ba, susitikus japonams, prasi-
deda nckaitai, kaip klausimu:
"Kaip žydi pas jus vyšnios?" Ne-
pildymas šio amžiaus įsigalėjusio
papročio būtų didžiausiu neman-
dagumu. Žmonės linksmi vie-
nas kitą sveikina "su vyšnios pa-
žydėjimu." Žodžiu sakant, vy-
šnia Japonijoje užima tarp visų
augmenų bene vieną garbingia-
sių vietų.

Bet užtai ir vyšnia tenai kitoki-
ka negu pas mus. Tenai jįi at-
sižymi savo varšų-spalvų įvai-
rumu: vyšnios žiedai tenai aiš-
kiai-raudoni, violetiniai, geltoni,
ružavi, balti. Ir, vyšniai žydint,
Japonijos parkai, abelnai gerai
ir švariai užlaikomi, ypač Tokio,
ištikrųjų yra puikūs. Žiedai tan-
kiaai aploję medžius bei paslę-
šakus su lapais, ir, rodosi, tartum
prieš žmogų stovi dideli įvairia-
sių varšų gėlių kugiai. Ypač
puikus yra tuom tarpu parkas
"Ueno," vienas didžiausiųjų par-
kų Japonijos sostinėje.

375. Kur, plaukiant vandens
paviršium, nematyt dangaus?
Tokia ypatinga ir, regis, vienin-
tė vieta yra kanalas Worsley
šiaurios tarp vietelių Worsley
ir St. Helens. Tasai kanalas turi
išviso šešiolika mylių ilgumo ir
nuo galo iki galui yra po žeme.
Lancashire (apskritis šiaurinėje
Anglijoje) atsižymi savo paste-
bėnais plačiai išsimečiusiomis
anglių kasyklomis. Kaip te-
nai yra išsiplėtusios kasyklos,
galima spręsti iš to, kad apie
pusę viso apskričio ploto turi
apėjusios kasyklos. Kasyklų ve-
dėjai išskaitliavo, kad jie galėtų
sutaupinti daug pinigų, jeigu
vieton gabenai anglis žemės vir-
šum, kas gan brangiai atsieina,
gabentų jasias koku nors keliu
po žeme. Tuom tikslu buvo mi-
nėtasai kanalas padarytas ir su-
kasyklomis sujungtas.

Dabar tenai yra vartojami pa-
prasti luotai, kurie varoma žmo-
nų jėga. Kanalas yra labai ži-
nas, ir jojo viršuje padaryta tam
tikri skėliniai. Luotai prikrau-
ama anglimis, ant anglių atsi-

gula veidu viršun darbininkai ir,
spirdamiesi komomis i stoge esan-
čius skersinius, tokiu budu va-
ro anglių prikrautus luotus. Ai-
šku, kad šie "jūrininkai," vandens
paviršium plaukiami, per visas
šešiolika mylių, dangaus jokiū
budu negali pamatyti.

376. Iš kur atsiranda augmenis
ant naujų salų?
377. Kaip turtinga yra jurė?
378. Kur daugiausia suvartoja-
ma kavos?
379. Kuomet atsirado piršti-
nės?
(Atsakymai bus kitam numerij.)

ir viršeli darys kitas mūsų gabus
jaunas dailininkas Vilius Jamon-
tas. Kliše bus daromos artisto
St. Fleury'o įstaigoje.

Pirmasai tomas bus pradėtas
spausdinti š. m. gruodžio mėn.
pabaigoje (pranešimas prisijusta
praecitame gruodyje. Red.).
Lazdynų Pelėdos raštai galima
užsisakyti jau ir dabar. Atsiun-
tusieji išanksto 7 rub. 50 kap.,
gaus visus Lazdynų Pelėdos ra-
štus su nusintumtu paktu. Užsie-
niuose 8 rub. Vėliau raštų kaina
bus apie 12 rub. Prašome tat iš-
anksto juos užsisakyti, siunčiant
pinigus šiuo adresu: Vilnius,
Sniegovaja 20, K. Strazdo ir A.
Vėgelės spaustuvei.

Leidėjai:
K. ir J. Strazdai ir A. Vėgelė.
Vilnius, 21—XI 1913.

NAUJI METAI.

Greta Kalėdų, atsižymi ir Nau-
jų Metų šventė savo papročių
bei apeigų įvairumu. Šioji šven-
tė yra, regis, daug senesnė už
Kalėdų šventę. Jau senovės ro-
mėnai švėsdavo kiekvieno naujai
užstojančiojo meto pirmąją die-
ną. Jie praleisdavo tą dieną, lan-
kydami vienas kitą ir linkėdami
"Laimingų Naujų Metų." Sale
linkėjimų paprastai duodavo do-
vanas vienas kitam. Kuomet ro-
mėnų valdininkai, taip vadina-
mieji "Magistratai," toje dienoje
užimdavo savo vietas, jiems bu-
davo duodamos dovanos. Laikui
bėgant, prie šių dovanų taip pri-
prasta, kad vėliaus valdininkai i
Naujų Metų dovanas žiūrėdavo
kaipo i neabutiną savo teisę ir
tų dovanų tiesiog reikalaudavo.

Nuo valdininkų neatsiliko ir
romėnų imperatoriai. Pradedant
747 metu prieš Kristaus gimimą,
inėjo paprotin ir karaliams duo-
ti dovanas. Pirmą dovaną gavo
tuose metuose romėnų karalius
Tatius. Tą dovaną (iš gelžolių
šakų) karalius priėmė gojuje, pa-
švėstam dievei Strenua. Vėliaus
tasai paprotis persikeitė. Vieton
gelžolių šakų, pradėta karaliams
dovanoti aukso svaras. Atsižvel-
giant i vietą, kurioje duota pirmo-
ji dovaną, tos dovanos pava-
dinto "strenas." Vėliaus pas ro-
mėnus visus Naujų Metų dova-
nos buvo vadinamos tuom

pakabina savo čėvėrykus tuom pačiu tikslu: kad dovanyt gaus.

Yra daug ir kitokių papročių, surišusių su Naujais metais. Dauguma tų papročių dabar jau išnykę, arba prikergeta prie kitų švenčių.

Kliungt.

VIETINĖS ŽINIOS.

Menamo Komiteto nariai protestuoja. "Pereitame "Lietuvos" numeriję buvo pranešta, kad Komitetas, kuris kūrė rengę prieš džiaukon Krauciūną ant Bridge-portfolio du mitingų, kuriuos policija buvo išvaikiusi, apart J. Dymšos, priklausau dar kecuri vyrai, būtent: Jonas Jonaitis, Juozapas Babičius, Jurgis Daržinas ir Pranciškus Bakutis. Apie tai pasakoję pats J. Dymša, kada jo užklausta, kas tuos mitingus rengia ir ar yra koks nors komitetas.

Pereitą pėnyčią į mūsų redakciją atvyko du vyrai—Juozapas Babičius ir Jonas Jonaitis,—vedamiesi su savim ir Jona Dymša. Abudu minėti vyrai išrodė baisiai ant J. Dymšos užpykę ir štai ką pranešė:

Mēs, žemiaus pasirašusie Jonas Jonaitis ir Juozapas Babičius, apie kuriuos buvo pereitame "Lietuvos" numeryje minėta, kad mēs, sulgy Jono B. Dymšos dozdių, buk esame komitete, kuris rengia prakalbas prieš džiaukon Krauciūną, šiuom, atėję į "Lietuvos" redakciją sykiu su minėtu Jonu Dymša, liudijime, kad mēs prie jokio komiteto, apie kurį minėtas Jonas B. Dymša kalbėjo ir kuris buk renges mitingus prieš džiaukon Krauciūną, neprigulime ir jokio įgaliojimo garsinti mūsų vardus minėtam Jonui B. Dymšai nedavėme. Todėl Jonas B. Dymša tai padarė pats nuo savęs ir mūsų visai nesiklauses.

Juozapas Babičius
Jonas Jonaitis.

— O kaip su kita is vyrais (Jurgiu Daržinu ir Pr. Bakučiu), kuriuos J. Dymša buvo padavęs, buk jie taipgi į tą komitetą priguli? — užklausta atsilankiusių svečių.

— Jie turbūt taipgi tiek žino, kiek ir mēs,—atsakė Babičius,—Dymša juos turbūt taipgi padavė, jų nesiklauses.

Dymša išrodė labai nesmagiame padėjime. Čia pat jis gavo dikcijai barti nuo minėtų vyrų ir nuo redakcijos,—kam jis melnojas ir neteisingas žinias paduodas.

Stiprus vaikas. J. Dailydziai, gyvenanti prie 1902 Blue Island ave., turbūt gali pasigirti, kad jie turi bene stipriausį vaiką Chicagoje. Jie turi dviejų metų sunelį, kuris, sakoma, atsižymi nepaprastu tame amžiuje drutumu.

Sykį tėvą užtemiojo, kad jų mažytis drutulis, pasiėmęs gabalą geležies, nešiojasi jį sau iš kambario į kambarį; tėvai nustebo,—bijojosi, kad vaikas "nepatrūkyt". Pasvėrus geizgali, pasirodė, kad jis sveria pusę pудо—lygiai 20 svarų. Musų pagarsėjusius drutuliams bus baimės, kada šitas mažas Goliatukas išaugs į didelį Goliatą.

gd.

Ivairumai. Jaunimo Ratelis turėjo gražų vakarėlį gruodžio 25 d. A. Berzinskio svetainėje, ant Town of Lake; svečiai buvo tik kviesti, pašaliniai neleist. Vakarelių pamargino mažas programėlis, iš dainų ir muzikos susidedantis. Sarpalių Brolių orkestra linksmino svečius muzika. Vakarelyj buvo apie 50 ypatų.

Nebraska.

— Antanas Radokas, esantis "ant burdo" po num. 942—34-tos gatvės, turėjo nelabai smagių knučių dieną. Gaspadinė, A. Smegurienė, susėkė, kad kitų vyrų knygutėse, ant kurių imama iš bučiarienė, įvairius valgius, kokiū ten būda "pasidaugina numeriai"—kas nors, vadinasi, prirašinėja, kad vakarelyj buvo apie 50 ypatų.

Nebraska.

— Antanas Radokas, esantis "ant burdo" po num. 942—34-tos gatvės, turėjo nelabai smagių knučių dieną. Gaspadinė, A. Smegurienė, susėkė, kad kitų vyrų knygutėse, ant kurių imama iš bučiarienė, įvairius valgius, kokiū ten būda "pasidaugina numeriai"—kas nors, vadinasi, prirašinėja, kad vakarelyj buvo apie 50 ypatų.

ras. Vakaro programos buvo labai ilgas, nes susidėjo net iš 19 numerių. Nekurė iš jų gerai pavyko, kiti buvo silpnėsni, o nekurie visai nedaug ko verti. Pralabai laikė p. K. Gugis,—daugeliui patiko, bet publika laike prakalbos užsilakė labai neramiai. Keletas deklamacijų ir monologų atlikta gerai, tik publika pasipiktino iš vienos deklamacijos, kuri buvo anglų kalboje, tartum lietuvių jau neturi savų. Didžiai užganėdino publiką Bigeliukai duetu ant smuikos ir piano. Hermano orkestra buvo smagi, taigi choras po J. Katilius vadovystėje atliko savo užduotį neblogai. Publika erzino vienok ilgos pauzės, kurios daugumą iš kantrybės išvesti galėjo, ir ji užsilakė trūkštingai. Sudainuota tautiškas himnas, bet musų supratėliai (nors ne visi) vienas kitą už skvernų laikė, kad neatšikėtų nuo sėdynės.

F. M. ir J. A. K.

AUKOS TAUTOS NAMAMS.

per "Lietuvos" Redakciją: IŠ TORONTO, ONT., KANADA: Per apvalkščiojimą Dr. J. Basanavičiaus gimimo dienos aukavo sekančios ypatos:

A. Morkis \$3.00.
Po \$1.00: J. Simonaitis, B. Tušauskas, F. Regina, J. Vasiliauskas, F. Giliuskas 50c.
Smulkų aukų 40c.
Viso — \$8.10.

Iš tų aukų Draugija užsidengė tos dienos lėšas (\$2.00), taigi liko \$6.10. Šv. Juozapo draja pirkio sėkė: \$1.50
Nuo baltas likusio pelno — 20.05
Surinkty per J. Vasiliauską, A. Morkį, F. Giliuską ir F. Reginą: \$1.00.
Po \$1.00: J. Vasiliauskas, Ursulė Burauskaitė, A. Žilinskis, J. Radzevičius, P. Stukas, V. Stukas, M. Rudzevičius, V. Astauskas, V. Danielius, J. Pliokštis, J. Pietravičius, M. Matijokaitienė, M. Pietraitis.
K. Zvalauskas 70c.
Po 50c.: T. Karasauskienė, P. Miklavičius, K. Kubilius, L. Zizienė, A. Treinis, J. Biepirštis, P. Padolskis, A. Babilas ir D. Budrienė.
J. Kriaučiūnas ir A. Vilkaitis po 35c.
J. Burinskas 30c.
Po 25c.: O. Jenčauskienė, M. Žilinskienė, V. Žilinskis, V. Cepaitis, S. Dombrowsky (lenkas), J. Karpačius, J. Grieblikas, M. Jenavičiukė, A. Paziera, A. Zarečkas, Jonukas Simonaitis (6 met. senumo), A. Vilunas (būtinis), J. Ivaševičius, A. Petraitis, B. Cilecius, A. Petraitis, S. Petraitis, F. Vasilaitis, Ona Butienė, M. Karasauskaitė, B. Tušauskas, A. Suškecas, J. Valčiulis.
Viso labo — \$65.50.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

p. A. Liutkus. Butum sunaudoję rašteli, jeigu butum anksčiau pristatę, juk dabar ne laikas užvesti ginčus apie "teatrą", kuris atsiuvo gruodžio 6 d. Redakcijai malonų gauti naujas žinias, o tokios pasenusios, tai kaip sauktas po pietų. Malonėkit kiti syki nesivėliniti.

p. Waterbury. Jeigu įtariama kam viešai per laikraštį neturimas emimas pinigų, vagystės ir t.t., tai reik laikraščiu podraug pristatyti ir dokumentus, kurie tai prirodytų; kitaip, nors tas butų ir teisybė, laikraštis to tapinti negali, nes už tai būtų teismo atsakomybė. Antra reikalauja apie "gegužinę" butume galėję sunaudoti, betgi dabar jau ne laikas apie perelotas vasaros gegužines rašyti. Galia, bet—tokia forma, kaip jus parašėt, sunaudoti negalime.

p. K. K. K. Merginų pajėskojimų apsidėmimas mūsų laikraštis netalpin. Merginos ne ožkos, kad jų galėtų tokiu būdu įsijoti.

p. Tie Patys, Kenosha. Jeigu Tamiata pasirašysai po savo korespondencija savo tikrą pravarde, vietos slapyvardžio, tai jūsų rašteli galėsim sunaudoti. Kitaip jis tik tušius ginčus sukeltų, kurie tik vietą bereikalingai laikraštį užima.

p. J. K. K. Pasiskųkiet kunigui, tai jis žino duos pipirų. Laikraščius neapeina, kas kaip ir kada ima šliubus.

p. Vargdienis, E. Cambridge. Priprasėte kelis puslapius, o savo pravarde ir antrašo nepadarėt. Toki raštai eina stačiai gurban nei nešakytai.

p. Jonas Rumbavičius. Ačiū, bus kitam numerij.

p. J. Budrus. Labai ačiū už žinutes apie lietuvių-ukininkų gyvenimą. Labai gerai būtų turėti žinių apie patį ukininkų gyvenimą, santykius, darbą santykius ir t.t. Meldžiamė neužmiršti ir toliaus.

p. J. K. Mikas. Ačiū. Sunaudosime.

p. A. S. Vaitkus. Ačiū. Sunaudosime.

p. F. Levin—kas. Ačiū, peržiūrėsime.

p. M. Vaitkus. Kas dar neminėta, pamėnėsim anslėniam numerij.

p. K. J. Valtanas. Į jusų užklaimus, kurie yra aiškiai pastatyti, atsakome: kiti neaiškiai pastatyti ir atsakytį todėl negalime:

1) Pirmu karu "girdo", kad Kriškus laike "sudu" būtų Rymian kelias—to niekuo nėra pasakyta.

2) Lietuvoj viešpatavo didi kunigaikščiai,—tik vienas Mindaugas turėjo karaliaus titulą; kiekvienas kunigaikštis turėjo savo vėlavą kito, negu kitų, spalvos, taip kaip ir kitose jų laikų viešpatystėse. Dabar tines beveik visų viešpatystėse Lietuvos yra suligijamai visai neseniai dar primtos.

3) Apie duos Jogailai su lenku karaliute Jaujyga, lenkų karaliute būto

liniskaitė, 12. Dainos L. S. S. 81-mos k. mīsr. choro. Vedėjas J. Katilius, 13. Monologas, "Gera širdis" J. J. Stasinas, 14. Dainos G. H. Liet. Soc. Vyry choro. Vedėjas J. Katilius, 15. Dilogas "Gamtai ir Vargdienis" p. P. Stiklūtė, 16. Extra, 17. P. Moksals kum. Bimbos, J. Jankauskas, 18. Dainos Laisvos Jaun. choro. Vedėjas J. Katilius, 19. Extra, 20. Deklamacija (rusiškai), p. D. Kalvaiciū, 21. Dilogas, "Brooklynio repeticijos" J. Buragas ir J. Jankauskas, 22. Paskambins ant piano J. Daugirda, 23. Dainos Ch. Liet. Soc. Vyry choro Vedėjas J. Katilius.

4) Taip, žemė išrodytų taip, kaip mėnulis; ji šviestų ne sava, bet atsimususia nuo jos saulės šviesa.

5) Knyga "Apsireikimai atmosferoj arba Meteorologija" aprašo daug dalykų, kuriuos jūs įdomiautį ir kurį čia trumpai išaiškinti negalima. Patartum jums tas knygas perskaityt. p. Z. Lukoševičius. Sunaudosim į sekanti numerij.

DOVANOS UZ ATVIRUTES

1 nuo 4 k. p. L. S. S.; Jewelry Box 2 nuo 4 k. p. L. S. S.; Moteriška spinka 3 nuo 4 k. p. L. S. S.; knyga. L. S. S. 4 k. p. susirinkimai atsiubna paskutiniame Nėdėdieny kiekvieno mėnesio Fellowship svet., 831 W 33rd place, 2 val. po piet.

Rengimo KOMITETAS

DIDELIS BALIUS!

parengtas Draugystės "Lietuvių Liuvosybe", atsiub Subatos vakare, Sausio (Jan.) 3 d. 1914 m., "Danila Hall" svetainėje, 185 Russell st., Portland, Oregon. Muzika prasidės 7:30 val. vakare ir trauksis iki 1 val. nakties. Taigi, širdingai užkviame visus brolius ir seseris, kaip vietinius, taip ir iš apilankės atsilankyti kuoskatlingiausiai į šitą iškilmingą lietuvių vakarą, kur galėsite smagią pasilinksminti visi be skirtumo. Įžanga vyrams 60c., moterims dykal.

Širdingai užkvičia KOMITETAS.

15-tas GRAŽUS BALIUS.

parengtas Lietuvių Regal Klubo. Seredžio, Gruodžio 31 d. 1913 m. Frel-bert Turner svetainėje, 3421 So. Halsted st. Pradžia 7 val. vakare. Įžanga 25c.

Gerbiamieji ir Gerbiamosios! — Žinote, kad Regal Klubas visuomet surengia gražų šoki. Taigi užkviame visus linksmal pabaigti senus metus.

Kviečia KOMITETAS

Pulkis ir Linksmas Rožinis Balius, parengtas per Draugystę Lietuvių Jauniklių Dainos Mylėtojų ant West Sides, Nedėloj, Sausio (Jan.) 11 d. 1914 m. M. Meldžio svetainėje, 2242 24th W. 23rd place, balius prasidės 5-ą val. po pietų. Įžanga 25c. porai.

Gerbiamieji Lietuviai ir Lietuvaitės, mēs, augščiau minėta drėst, kviečiame atsilankyti ant mūsų parengto pulkaus Rožinio Balius, kokio iki šiol ant West Sides dar nebuvo, nes Rožės bus dalinamos uždyk kiekvienai porai; prie tam bus pulki muzika, garųs gėrimai ir kvepianti Havanos cigarai. Visus užkvičia be skirtumo.

KOMITETAS.

ISKILMINGAS VAKARAS!

Liet. Tautiška Drėst "Vienybė" parengė Teatrą ir Bilių Sausio 4-tą d. 1914 m. M. Meldžio svetainėje, 2242 W. 23rd pl. Tą vakarą bus suleista juokingiausia komedija 3 veiksmėse "AUDRA GIEDROJE" artistiškomis spekomis Dramatiško Ratelio prie VIII Rajono L. S. S. Pradžia 4 val. vak. Įžanga 35c ir augščiau.

Tikietai ant baltas tiktai 25c porai. Šis Naujų Metų Teatras ir Balius, parengtas pastangomis Liet. Taut. Drėstės "Vienybė", bus vienas iš pulkiausvėrė Sidėję, nes apart gramatyti, lai atsiuškia žemiaus paduotu adresu. Buvusi mano pati Marė Paulaitienė (po tėvų) Baroniute, kitap žinoma kaip Liutkienė, girdėjau, yra vedusi ir buk gyvena dabar Chicagoje.

Chas. Paulaitis, St. Michael, Pa.

Pajėskau savo brolio sunaus Antano Kasparavičiaus, iš Pariekenių kaimo, Metelių parap., Seinų pav., Suvalkų gub. Gyveno 9 metai atgal Brooklyn N. Y. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Mr. Petras Yurkinas, 155 Moultrie st., Pittsburg, Pa.

Pajėskau savo brolio sunaus Antano Kasparavičiaus, iš Pariekenių kaimo, Metelių parap., Seinų pav., Suvalkų gub. Gyveno 9 metai atgal Brooklyn N. Y. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Frank Kasparavičia, St. Michael, Pa.

Pajėskau sunaus Juliusa Paulaičio. Jeigu jis gyvas ir nori su manim pasimatyti, lai atsiuškia žemiaus paduotu adresu. Buvusi mano pati Marė Paulaitienė (po tėvų) Baroniute, kitap žinoma kaip Liutkienė, girdėjau, yra vedusi ir buk gyvena dabar Chicagoje.

Chas. Paulaitis, St. Michael, Pa.

Pajėskau savo draugų Kazimiero Meško iš Bargalės kaimo, Salantų parap., Kauno gub., ir Juozapo Valtančiaus, iš Natėnų kaimo, Ginteliškės parap., Kauno gub. Jo pačių, ar kas juos žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Frank Petkauskas, 1706 So. Halsted st., Chicago, Ill.

DIDELIS ROZINIS BALIUS!

Parengtos Chicago Lietuvių Pašėl. Klubo (Chicago Lithuanian Benefit Club), atsiub subatos vakare sausio (Jan.) 3 d. 1914 m. Frelheit Turner svet., 3417-21 So. Halsted st. Balius prasidės 7-ą val. vak. ir trauksis iki 2 val. ryto. Įžanga 25 c. porai.

Maloniai užkviame visus Lietuvių ir Lietuvaites kuoskatlingiausiai atsilankyti ant mūsų Didelio Rožinio Balius, o užkviame, jog nesigalėsite. Bus visokių skanių gėryų, kvepiantių cigarų ir pulki muzika. Koznas vienas atėjęs ant mūsų Balius kas gražią Rož.

Uzkvičia širdingai visus KOMITETAS.

6-tas METINIS BALIUS SU PRAKALBOMIS!

parengtas Lietuvių Kriaučių Klubo Pašėlos, subatos vak., sausio (Jan.) 1 d. 1914 m. Adas svetainėje, 1436-40 Emma st., arti Noble ir Milwaukee Ave. Pradžia 6:30 val. vakare. Tikietai 25 c. porai.

Dabar geras laikas smagią ir gražią pasilinksminti šitame naujame mete. Šitas balius visuomet parengia gražūs balius, kad jaunimas gal smagią pasilokti, o senieji gražiai laiką praleisti. Visi atsilankykite, o užmiršite savo vargus ir nelaimės.

Kviečia KOMITETAS.

PROGRAMAS

1. Marsalietė A. Herman'o Orkestra. 2. Deklamacija. "Liudna brisiga gadyne užstojo" p. E. Kalvaiciū, 3. Monologas, "Apsvėta" p. E. Petroniute, 4. Kalba K. Gugis, 5. Monologas, "Kaip aš atvažiuau į Rygą" W. Asella, 6. Ant piano ir smulkos išpildys Karolis ir Juozas Bigeliukai, 7. Monologas, "Davakta" p. M. Visockienė, 8. Duetas, "Pasakyk, mano mylimas kraustas" p. E. Kalvaiciū, 9. Monologas, Fr. Širviniskis. 10. Ant smuikos ir piano išpildys Karolis ir Veronika Bigeliukai, 11. Monologas, "Ant vieny pečių" p. E. M. G.

ASMENISKAS.

Julius Schiltas: — Jusų medis, jankiai ir durys, jeigu nebus prašalinta į tris dienas nuo šios dienos, bus parduota už kaštus.

John Schultz, 4572 Gross ave.

Pajėskojimai.

Pajėskau savo brolio Franciskaus Malevskio ir draugo Vincento Jankausko; abudu iš Kusleikių kaimo, Kelmės vol., Raseinių pav., Kauno gub. Jo pačių, ar kas juos žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Mr. Stanislovas Malevskas, 16 University place, Woodhaven, N. Y.

Pajėskau savo pusbrolio Kazimiero Peravičiaus, iš Juokavų sod., Seredžių val., Kauno pav. ir gub. Apie 3 metai kaip Amerikoje. Girdėjai, gyvena apie Chicago, Ill. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Miss Annie Baltruška, Box 161, No. Bloomfield, Conn.

Pajėskau dėdės Wm. Antanaičio, 3 metai atgal gyveno Melrose Parke, Ill. Jis paeina iš Kauno gub., Telsių pav., Varnių vol.; meldžiū atsiuškiti šiuo antrašu:

T. Uga, 820 Winstanley ave., rear E. St. Louis, Ill.

Pajėskau savo draugą Jono Stankevičiaus, iš Pory kaimo, Naujamišio parap., Panevėžio pav., Kauno gub. Gyveno Chicagoje. Labai norėčiau su juom susirasyti. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Mikolas Genis, P. O. Box 112, E. Arlington, Vt.

Pajėskau savo pusbrolių Franciskaus, Antano ir Viktoro Abramavičių, paeina iš P'ingių kaimo, Girkalnio parap., Raseinių pav., Kauno gub. Gyveno pirmiau Bridgeport, Conn., po No. 26 Johnson st. Turu svarbų reikalą. Jo pačių, ar kas juos žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Jonas J. Chap, 1005 Gidean st., Racine, Wis.

Pajėskau savo brolio Antano Šarkso, iš Varnėnų km., Leipalingo gm., Seinų pav., Suvalkų gub. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

419 N. 50th ct., Chicago, Ill.

Pajėskau pusbrolio Juozapo Grigaluno, iš Onušės miestelio, Cedasy valciaus, Kauno gub. Jis pats, ar kas kitas, malonėkite duoti žiną ant-rašu:

Jonas A. Rutenas, 327 Antelope st., St. Louis, Mo.

Pajėskau Povo Dovoikos, paeina iš žagarės miesto, Šiaulių pav., Kauno gub. Girdėjau, atvažiuojo Amerikon ir apsigyveno Chicagoje. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Robert Silke, 4345 So. Paulina st., Chicago, Ill.

Pajėskau savo pusbrolio ir pus-seserės Boleslavo ir Kar. Levulio, abudu iš Sadziūnų kaimo, Seinų pav., Suvalkų gub. Jo pačių, ar kas juos žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Mr. Petras Yurkinas, 155 Moultrie st., Pittsburg, Pa.

Pajėskau savo brolio sunaus Antano Kasparavičiaus, iš Pariekenių kaimo, Metelių parap., Seinų pav., Suvalkų gub. Gyveno 9 metai atgal Brooklyn N. Y. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Frank Kasparavičia, St. Michael, Pa.

Pajėskau sunaus Juliusa Paulaičio. Jeigu jis gyvas ir nori su manim pasimatyti, lai atsiuškia žemiaus paduotu adresu. Buvusi mano pati Marė Paulaitienė (po tėvų) Baroniute, kitap žinoma kaip Liutkienė, girdėjau, yra vedusi ir buk gyvena dabar Chicagoje.

Chas. Paulaitis, St. Michael, Pa.

Pajėskau savo draugų Kazimiero Meško iš Bargalės kaimo, Salantų parap., Kauno gub., ir Juozapo Valtančiaus, iš Natėnų kaimo, Ginteliškės parap., Kauno gub. Jo pačių, ar kas juos žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Frank Petkauskas, 1706 So. Halsted st., Chicago, Ill.

DIDELIS ROZINIS BALIUS!

Parengtos Chicago Lietuvių Pašėl. Klubo (Chicago Lithuanian Benefit Club), atsiub subatos vakare sausio (Jan.) 3 d. 1914 m. Frelheit Turner svet., 3417-21 So. Halsted st. Balius prasidės 7-ą val. vak. ir trauksis iki 2 val. ryto. Įžanga 25 c. porai.

Maloniai užkviame visus Lietuvių ir Lietuvaites kuoskatlingiausiai atsilankyti ant mūsų Didelio Rožinio Balius, o užkviame, jog nesigalėsite. Bus visokių skanių gėryų, kvepiantių cigarų ir pulki muzika. Koznas vienas atėjęs ant mūsų Balius kas gražią Rož.

Uzkvičia širdingai visus KOMITETAS.

6-tas METINIS BALIUS SU PRAKALBOMIS!

parengtas Lietuvių Kriaučių Klubo Pašėlos, subatos vak., sausio (Jan.) 1 d. 1914 m. Adas svetainėje, 1436-40 Emma st., arti Noble ir Milwaukee Ave. Pradžia 6:30 val. vakare. Tikietai 25 c. porai.

Dabar geras laikas smagią ir gražią pasilinksminti šitame naujame mete. Šitas balius visuomet parengia gražūs balius, kad jaunimas gal smagią pasilokti, o senieji gražiai laiką praleisti. Visi atsilankykite, o užmiršite savo vargus ir nelaimės.

Kviečia KOMITETAS.

PROGRAMAS

1. Marsalietė A. Herman'o Orkestra. 2. Deklamacija. "Liudna brisiga gadyne užstojo" p. E. Kalvaiciū, 3. Monologas, "Apsvėta" p. E. Petroniute, 4. Kalba K. Gugis, 5. Monologas, "Kaip aš atvažiuau į Rygą" W. Asella, 6. Ant piano ir smulkos išpildys Karolis ir Juozas Bigeliukai, 7. Monologas, "Davakta" p. M. Visockienė, 8. Duetas, "Pasakyk, mano mylimas kraustas" p. E. Kalvaiciū, 9. Monologas, Fr. Širviniskis. 10. Ant smuikos ir piano išpildys Karolis ir Veronika Bigeliukai, 11. Monologas, "Ant vieny pečių" p. E. M. G.

ASMENISKAS.

Julius Schiltas: — Jusų medis, jankiai ir durys, jeigu nebus prašalinta į tris dienas nuo šios dienos, bus parduota už kaštus.

John Schultz, 4572 Gross ave.

Pajėskau savo draugą Jono Stankevičiaus, iš Pory kaimo, Naujamišio parap., Panevėžio pav., Kauno gub. Gyveno Chicagoje. Labai norėčiau su juom susirasyti. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Mikolas Genis, P. O. Box 112, E. Arlington, Vt.

Pajėskau savo pusbrolių Franciskaus, Antano ir Viktoro Abramavičių, paeina iš P'ingių kaimo, Girkalnio parap., Raseinių pav., Kauno gub. Gyveno pirmiau Bridgeport, Conn., po No. 26 Johnson st. Turu svarbų reikalą. Jo pačių, ar kas juos žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

Jonas J. Chap, 1005 Gidean st., Racine, Wis.

Pajėskau savo brolio Antano Šarkso, iš Varnėnų km., Leipalingo gm., Seinų pav., Suvalkų gub. Jo paties, ar kas jį žino, meldžiū atsiuškiti adresu:

419 N. 50th ct., Chicago, Ill.

Pajėskau pusbrolio Juozapo Grigaluno, iš Onušės miestelio,

